

Do Czytelnika.

Nie wielu podobno znajdziemy ani tak doskona-
 tych w Polszczyźnie, którzyby wszystko pra-
 wie wiedzieli, ani tak nieświadomych tego
 języka, których by wszystkiego uczyć potrzeba.
 Naywięcey jest takich, co srodek mi dzy temi
 trzymają. Wszystkim dogodzić cale rzecz niepo-
 dozna. Bo abohym nowe słowa pisał, na co się pod-
 jąć nie mogę; i chochym to uczynił, nie wieleby co
 wazyło: abo musiałbym się bawić świadomemi rze-
 czami; co bezwątpienia nie jednemu sprawiłoby
 zesknotę. Więc całą pracą moją na to tylko obróci-
 łem, aby z niey korzystali ci naybardziej, którym
 nie tak się uczyć po Polsku, jak raczey douczat się
 potrzeba. A tak obratem sobie raczey wielom się po-
 dobać, niż dbać na przymówki i nieukontantowanie
 nie wielu.

Przez potrzebnieyszerzeczy rozumiem tu owe,
 o których podobno wielu nie słyszalo. Z tych jedne
 są i teraz w używaniu u biegłych zwłaszczca pisa-
 rzów i rymotworców: drugie już są prawie za-
 grzebane, które tym umysłem przeżyłem, nie iż-
 bym miał wolę ich z prochu dobywać, ale aby daw-
 ne księgi czytający jakiegokolwiek mieli oświecenie.
 Wszakże przestrzegam, iż nie wszystkie słowa, któ-
 re nam zdają się nie bydź w używaniu, są w rzeczy
 samey takimi. I wszem barzo wiele jest pięknych
 słów, o których my zgoła nie wiemy, i nigdyśmy
 nie słyszeli. Co zkądby pochodziło, słuchaymy na-
 szego Polskiego Tacyta, którego Imienia i dla gło-
 sney jego na cały świat Polski z mądrości swey sław-
 wy, i dla uszanowania jego osoby nie wyrażam.
 Samiśmy winni temu, (mówi ten wielki Mąż)
 że nasz język poszedł w zaniedbanie, tak dalece,
 że rzadko kto dobrze onym mówi w potocznych

rzeczach, dopiero pisze co poważnego, w wol-
ney, czyli wiązaney mowie. Umiemy to tylko z
języka naszego, cośmy się w domu, w szczerpłym
barzo osob do nas należących, piasunek, służal-
ców, albo czeladney proffoty obrębie nauczyli.
Biorąc dalsze ćwiczenie groźna zwierchność po-
Łacinie, choć lada jako, albo innemi obcemi ję-
zykami mówić i pisać surowie przykazuje: do te-
go rozmowy dziecinnemu wiekowi przyzwoite,
nie wkraczając w głębokie nauk tajemnice, prze-
stają na tym tylko, co płochosć, lub potrzeba wy-
rażać każe. W Palestrach Koronnych pełno, dzi-
kiej łaciny, w Litewskich ruszczyzny; żołnierze,
rzemieślnicy naywięcey zażywają słów obcych:
celniejszy biorą za chlubę obcą mową mówić, iuż
przez grzeczność dla znaydujących się przy nich
cudzoziemców, iuż chcąc się różnić od niższych
po kłaźtorach osobność i milczenie zapominąć
prawie języka każe: rzadko kto księgi Polskie
czyta, daleko bardziey one pisze, albo je pisać
umie, przygotowanym będąc pierwiey do pisania,
czytaniem Autorow starożytnych, wybraniem z
nich pięknych wyrazów, szykowaniem słów: ja-
kimże sposobem możemy się popisywać z umie-
jętnością języka macierzyńskiego? Gadać umie-
my, pisać i mówić rzadko kto z nas umie, a to z
własney, jakem wyżey powiedział, winy, że so-
bie szczegulney nauki w wydoskonaleniu się w
oyczytym języku przez czytanie i rozmyślanie
nie czyniemy. *Nie wiem zaiste, komuby te słowa
oczu otworzyć nie miały! Ja, co się tycze moich
rzeczy, wybierałem je z jak naylepszych Autorów,
jakich tylko mieć mogłem. Co jeżeli ta praca moja
za nieużyteczną będzie osądzona: przynajmniy
ten będę miał pożytek, że komu dam pochop do wy-
doskonalenia tak pożytecznego dzieła, z któregoby
i drudzy, i ja sam bardziey oświeceni zostali.*

588998

Bibl. Jag.

St Dr. 2007 D. 151/4 (226)

REGESTR

Tytułów liczbą Kościelną naznaczonych.

- I. O Literach.
- II. O niektórych literach podobnych w wyrażeniu.
- III. O rozłączeniu sylab.
- IV. O Interpunkcyi.
- V. O nakłanianiu się słów Polskich.
- VI. O Konstrukcyi słów Polskich.
- VII. O wymawianiu słów Polskich.
- VIII. O niektórych przedśłowiach, abo prepozycyach w złączeniu z innemi słowy.
- IX. O słowach obfitujących.
- X. O słowach przedłużonych.
- XI. O słowach skróconych.
- XII. O nazwiskach osob i ludzi krajowych.
- XIII. O słowach nowych.
- XIV. O słowach ze dwu złożonych.
- XV. O słowach pochodzących.
- XVI. O słowach niektórym tylko rzeczom służących.
- XVII. O słowach różne znaczenia mających.
- XVIII. O dawney Polszczyźnie.
- XIX. O Makaronizmach, i o mowie mieszaney.
- XX. O słowach zepsowanych, abo Barbaryzmach Polskich.
- XXI. Słowa niepospolite, abo nie każdemu dobrze wiadome.

I. O LITERACH

1. Dwóch liter w Polskim języku dobrze piszący nie zażywają: *Q X*; ale zamiast pierwszej piszą *k*, a za drugą *ks*. n. p. *Kwarta, kwit, Ksiądz, ksiązka, &c.*

2. Także nie zażywają *jjo*-*ta*, chyba bardzo rzadko.

3. *a*, i *á*, tym się różnią, że nieznaczone *l* wybitniey się mówi, nie tak *u p. mam, mają*. Ale ten znak dawnieyszych był wieków: teraz pospolicie ani w pisaniu, ani w mówieniu go nie zachowują; zwłaszcza, iż trudno dać na to regułę, a nie wielka między niemi różnica.

4. *b*, i *p*, i *w*; wten czas się tylko znaczą, gdy się piekliwie wymawiają. n. p. *Drob; karp;*

5. Złe piszą koniunkcyą *i*, przez *y*.

6. Złe też piszą: *Oyciec, hoiny, naimilszy, mòt, &c.* ale tak należy: *Oyciec, hoiny, &c.* Razem się bowiem z poprzedzającym wokalimsem wymawia, *y*. Małe zaś, *i*, nigdy: i trzebaby czytać: *O-i-ciec, ho-i ny. &c.*

7. Z tey przyczyny należy pisać: *czyy, szyy, &c.* także te: *Indyyki, szyyka, &c.* Bo czymże by się

się różniło od, *czyi, szyi?* A jeżeli w tych słowach trzeba, *y*, pisać; czemuż i nie w innych?

8. *ć, ń, ś, ź*, gdy się kładą przed, *i*, a razem się z nim wymawiają, w tenczas nie trzeba naznaczać. n. p. *cię, szczęście, nie, waśnić, się, prosić, ziemia, &c.*

9. Podługowate, *f*, w tenczas powinno się pisać, kiedy dwa *fs* schodzą się. n. p. *Kafsa, Rofsya, &c.* Z początku, i w środku słowa, które chcąc można. Ale na końcu słowa lepiey *s*, niż, *f*.

10. *ź*, kiedy się kładzie po *c, r, s*, a razem się z niemi wymawia, także się nie naznacza. n. p. *czemu, Rzym, skarżę, szyba.* A kiedy nie razem się wymawia z poprzedzającemi literami, tedy się zawsze naznacza. n. p. *nocze? nasze? rże koń, drze, skarże, rżyko, &c.*

II. Są niektóre słowa podobne do Infinitiwow; przetoż dla różnicy tak niektórzy piszą: n. p. *uczyni-ć on, bobrowa-ć skura. &c.* gdzie-ć, dodaje się dla dokładniejszego twierdzenia.

II. O niektórych literach podobnych w wyrażeniu.

Jeżeli zachodzi trudność, która się litera za którą ma w pisaniu położyć, szukaj, skąd to słowo pochodzi; obracaj w innym spadku, liczbie, sposobie, osobie, *&c.* a dojdiesz bez trudności. Takie są litery: *b. i p. d, i t. f, i w. g, i k. x, i s. ź, i sz. &c.*

n. p. Nie wiem iak pisać: *liczba*. czy, *liczba*. uważam skąd pochodzi? od tego słowa, *licze*. więc mam pisać, *liczba* Toż mówić o innych; jako to:

Bobkowy, (*bòb*) *nie*, bopkowy. Zabka, (*zàba*) *nie* żapka. Brzydki, spadki, prędki, (*brzydzę się, spadam, prędzey*) *nie*, brzytki *spatki, &c.* Na klawiko-

wikordzie, (klawikort) *nie, na klawikorcie*. Kurlandczyk (Kurlandya) *nie, kurlantrzyk*. Infantczyk (Infanty) *nie, Inflandczyk*. Cheiwszy, powtarzam, powinoga, (cheiwy, wtóry, wieś) *nie chcifszy, Etc.* Cifszly, (cizsa, cizzeję) *nie cizszy*. Sroźszy (frozeję) *nie s o s z / z y*. Obrazki. (obraz) *nie, obraški*. Ponieważ, (ponieważem) *nie poniewa z* / Wszakże, także, (wszak, tak) *nie, w sz a g ż e, t a g ż e*, Studentki, (student) *nie studeński*.

Przeštoga. Wszakże ta reguła nie jest powszechna. Tak naprzykład, mówi się, *slizam się, slizawka*; a jednak nie, *slizki, slizkość* ale, *sliski, Etc.*

Wiele też jest słów, które różni różnie piszą. n. p. *Jeżeli*, (jeżeli) i *jeśli*. *Posadzka*. (posadzam) i *posacka*.

III. O rozłączeniu Sylab.

Gdy w jednym wierszu nie zmieścisz słowa, staray, się dobrze rozłączyć sylaby bez ujęcia, lub przydania liter. Dla ułatwienia w tym trudności, te się podają reguły.

1. Słowa składane (*composita*) od prepozycyi mają bydź oddzielone. n. p. *Przy-ignął* (Ignę) *nie, przylegnął*, tak, *za-rzwał, u-czcil, Etc.*

2. Słowa pochodzące od innych, tak się piszą, jak one, od których pochodzą. n. p. *obrzy-dły, wściekły, gry-źliwy, zno-śny*; bo mówi się: *obrzy-dzam, wście-kam się gry-zę, zno-szę*.

3. Wylącz kończące się na, *wszy*, gdzie, *w*. dla uczciwości do poprzedzającej sylaby odkładane bywa. n. p. *uczciw-szy zw-ędziw-szy*.

4. *ść, śń, sz*. do następującej sylaby należą. n. p. *go-ście, ma-szty, ro-ście*. Wylącz: *szczeń-cie, posz-czę*, i inne tym podobne, dla wspomnioney wyżej przyczyny.

5. Kończące się na *wski*, zawsze, *'w*, należy do poprzedzającej sylaby. n. p. żydow-ski, &c.

6. Kończące się na *cki*, *ski*, zawsze *c*, *s*, należą do ostatniej sylaby. n. p. Witeb-ski, Miń-ski.

7. Uważaj na koniec znaczenie, i sam sposób mówienia w tym znaczeniu. n. p. *dzier-żę*, i. *dzier-żę*, *skar-żę*, i. *ska-rzę*, *mie-żę*, i. *mie-rzę* od *zię-wam*, i, *odzie-wam*; ale w innym znaczeniu.

IV. O Interpunkcyi.

Komma, (,) i pisze się przed tym słowem: *który*, *którego*, &c. n. p. *Zły to ptak, który gniazdo swoje szpeci*. 2. po tych słowach, i tym podobnych: *a do tego*, *ktemu*, *przy tym*. 3. Kiedy wiele słów w jednym spadku, lub sposobie kładzie się. n. p. *Czoło, twarz, oczy częstokroć zawiodzą*. Także: *Nie dopuszczę, nie zcierpię, nie zniosę*. Gdy jednak słowa nie bardzo się różnią od siebie, często się komma opuszcza. n. p. *Wielcy i zaciwi ludzie*. 4. Czasem się komma kładzie dla lepszego zrozumienia. n. p. *Surowe ustawy od ostrej starożytności uknowane, łagodniejsze ośrodzity wieki*.

Szródznasze, abo *Media nota* (;) kładzie się po każdej znaczniejszej peryodu części, abo *membrum*, nim przydzie do połowy peryodu.

Dwa punkta (:) w pół peryodu.

Punkt (.) na końcu peryodu, gdy się sens należy zakończył. n. p. *Gdyby, jak jest zuchwały C. Werres, tak był ostrożny w wykonaniu swych bezbożnych zamysłów* (;) *podobno mógł kiedy z nami się przed nami utaić* (:); *ale to jeszcze bardzo się dobrze stało* (;) *że z niesłychanym jego zuchwałstwem osobliwszy złączył się nierozum* (.)

Znak zboczenia, abo *Nota parenthesis* w tedy się

się daie, gdy się sens jaki cale inny między drugim sensem kładzie; i zamyka się dwiema takimi lafeczkami) (||abo też () n. p. *Ja żadney okoliczności nie zaniedbuję (bo też ani należy) nie tylko ciebie chwalić, ale też i pod niebo wynosić.*

Czasem się kommami tylko rozłącza, zwłazcza kiedy nie bardzo są sensa od siebie dalekie. n. p. *Przydaię też i to, co się tobie musi podobać, iż ja sam z twojey ku niemu przychylności wielkie czuję ukontentowanie.*

Także, gdy iedno, lub dwa słowa między drugim sensem kładą się. n. p. Gniw, mówi Seneka, iest ze wżytkich namiętności naygorzszy.

Znak pytania (?) gdy abo o co się pytamy; n. p. *gdzie byłeś?* abo gniew nakształt pytania wyrażamy. n. p. *Ipókiż tego będzie? długoż będę cierpiać?*

Znak podniesienia głosu (!) gdy narzekamy na co. n. p. *Oczasy! o obyczaje!* lub dziwuiemy się: *O wielki iest dom Boży!*

V. O nakłanianiu się słów Polskich.

1. *Substantiva* kończące się na *ca*, *ja*, *ła*, *sza*, w których spadkach kończą się na *i*, lub *y*, w tych dobrze się też kończą na *e*. n. p. *Proca*, *prosy*, abo *proce*, z *procy* abo z *proce* Tak: *Zbroia*, *szysia*, *praca*, *wola*, *chwila*, *duża*, &c.

2. *Substantiva* kończące się na *a*, mają *accusativum* na *e*. n. p. *szapkę*, *Senkę*. &c. Wylącz kończące się na *ca*, *ła*, *ja* *za*, z których iedne mają na *a*, drugie na *e*. n. p. *pracą*, *placą*, *racę* *tesnicę*, *wolą*, *rolą*, *niedzielę*, *chwile*, *falę*; *rekoymią*, *nadzieję*; *pieczę*, *łzę*, *dużę*. Kończące się na *nia*, *ya*, teraz pospolicie mają *accusativum* na *a*. n. p. *Luźnią*, *suknią*, *wonią*; *historyą*, *koronacją*, *rekreacją*.
tak-

Także i te, które się kończą, na, *ni. Panią, Łanią.*

U starych Polaków bądź *substantiva*, bądź *adjectiva*, kończące się na *a*, ieśli nad, *á* miały accent, zamieniały *á*, na *ę* *in accusativo*; ieśli zaś nie miały accentu nad *a* *in nominativo*, tedy *in accusativo* zamieniały *a* na *ę*. Jeśli kto zatym będzie miał wątpliwość w tey mierze niech się radzi dykcyonarza Xa Knapskiego. Znaydzie-li *in nominativo* literę ostatnią *a* nie notowaną akcentem, niech onę *in accusativo* zamienia na *ę*; ieśli zaś naydzie *á* notowane, niech ie zamieni na *ę*.

3. *Adiectiva* kończące się na *a*, mają *accusativum* na, *ę*, *Polską, uczoną, nową, &c.* Wylącz: *moię, twoię, swoię, naszę, waszę, tę, onę, jedne, same, wszystkie.*

4. Nazwiska płci męskiej, i urzędy ich dwojako mają *nominativum pluralem*; podług których też *adjectiva* rozmaicie się kładą. n. p. *Pobożni Konstantynowie*, obo, *pożne Konstantyny*. *Slawno Królowie*, obo, *slawne Króle, &c.*

5. Niektóre nazwiska narodowe trojako dobrze się kładą, a inne i więcej. *Duńczykowie, Duńczycy, Duńczyki. Hollendrowie, Hollendrzy, Hollendry. Szwedowie, Szwedzi, Szwedy. Anglikowie, Angielczykowie, Anglicy, Angliki. &c.*

6. *Adiectiva* z temi *substantywami*: *Księża, bracia, szlachta*, dwojako się kładą, n. p. *miła Księża, miley Księży &c.* obo *mili Księża, mitym Księżom. &c.* Także: *to Księże, i, ten Książę ten dziecina, i ta dziecina*. Bo Polacy w tych słowach nie na znaczenie tylko, ale czasem na ostatnią sylabę patrzą.

7. *Adiectiva* inaczej się kładą z osobami lub nazwiskami męskimi, a inaczej z żeńskimi, także które nie znaczą osoby ludzkiej. n. p. *Ludzie dobry; niewiaśly zaś dobre, konie młode, dęby mone.*

8. *Psy głodne, i psi głodni. Wilki złe, i, wilcy źli. Kruki czarne, i, krucy czarni. Ptacy powietrze, i, ptacy powietrzni, i tym podobne, wszelako do-
brze się mówią.*

9. A co mówimy o adiektywach, toż rozumieć o werbach. n. p. *Ludzie, psi, wilcy byli: niewiasty, psy, wilki były.*

10. Te słowa dwoiako się także mówią: *Oczy, abo, oka. Uzy, ucha. Nogami, nogoma. Rękami, rękoma. Uszami, uszyma. We dwie cegły, cegle. Na obie strony, stronie. Kłopotu. Razu, pokoju. rogu, abo, kłopotu, raza &c. Ku zachodowi, wschodowi, południowi. abo, ku zachodu, &c. Dwóch zięców, niedźwiedziów, łosiów, abo zięcy, &c. W psach, koniach, oknach, abo, w psiech, koniach, &c. Pierwszy jednak sposob mówienia jest zwyczajniejszy*

VI. O Konstrukcyi słów Polskich

I. Są jedne słowa, które w tymże znaczeniu z różnemi kładą się spadkami. A takie są.

Apetyt mam *na co*, abo, *do czego*. Chwytam się *za co*, *czego*. Dozor mam *nad czym*, *czego*. Dochować kogo *śmierci*, *do śmierci*. Gniewam się *za co*, *o co*. (tak: bię potępiam) Gram *w karty*, *karty*. Gram *o pieniądze*, *w pieniądze*. Nalegam *na kogo*, abo, *komu*. Nie spuszczać kogo *z oka*, *z kogo oka*. Obowiązuie kogo *pod sumnieniem*, *sumnieniem*. Obwieszczam *komu co*, *kogo czym*. Odbyt *czego*, *na co*. Odsądzam *od urzędu*, *urzędu*. Pełnię *do kogo*, *komu*. Pilny *w czym*, abo *czego*. Płacę *pozmartym*, *zma: tego*. Plużą *tu ryby*, *pluży tu rybom*. Poległ *od nieprzyjacielskiej ręki*, *nieprzyjacielską ręką*. Pozwać *do sądu*, *na sąd*, *przed sąd*. Przełożony *nad bractwem*, *bractwu*. Przywykam *do czego*, *czemu*, *kczemu*. Rozmłować się *w kim*, *kogo*

kogo. Rzec do czego, na co. Służyć to do czego, ku czemu. Słyszałem temi uszami, na te uszy. (tak, widziałem) użalić się nad do *ą* czyią, doli. Wylecieć w górę, gurę. Wyfilić się na co, w co.

Tu należą: *W zimie, w lecie, abo zimie, lecie. Przez dwa lata, przez dwie lecie, abo dwa lata, dwie lecie.*

2. Drugie są słowa, które także różnie się kładą, ale w innym znaczeniu. Takie są:

Błogosławię komu (życzę dobrze) kogo, (szczęśliwym zowie.) Dowodzę kogo gdzie (do prowadzam) czego komu (probuję) czego na kogo (przekonywam)

Namówić kogo (nakłonić) komu (nałaiać.)

Odnoszę komu (oddaię) do kogo (oznaymuję)

Ozywam się komu (wołaiącemu) do kogo, (świadczę się kim)

Pomagam komu (pomoc daię) za kim (jestem z strony czyiey)

Smieję się komu (uśmiecham się) z kogo (szydzę)

Woiować z kim (woynę wieść) kogo (zwyciężać.) *Esc. Esc.*

VII. O wymawianiu słów Polskich.

Wszystkie słowa Polskie długo się wymawiają. Wylącz jednak te słowa: *Chrześcian, i oby cię zabito*, gdy się z gniewem mówi. Także słowa od Łacinikow wzięte: *apelacya, bestya, elekcyja, ewikcyja, familia, fantazyja, informacyja, konstytucyja, konstellacyja, krescencyja, linia, parafia Esc.* od Grekow: *Chiragra, kronika Podagra, scyatyka, Esc.* od Hebrayczykow: *Salomon, Daniel, Samuel, Jeruzalem, abo Jerozolima. Esc.* Które wszystkie po polpicie się krótko mówią.

Te jednak: *kapitula, Infula*, wszelako mówią,

VIII. O niektórych Przedśłowiach, albo Prepozycjach w złączeniu z innymi słowy.

1. (*Nad.*) Gdy się to przedślowie kładzie przed temi literami: *c, g, s, w*, dobrze się, *d*, opuścić może. n. p. *Nadchudł*, albo, *nachudł*. *Nadgradzam*, *Nadgrobek*, *nadgryść*, *nadgnity*, *Nadskakuje*, *Nadwałtony*, *Nadpsował* &c. albo też: *nagradzam*, *nagrobek*, *nagryść* &c.

2. (*Pod.*) Gdy się kładzie przed, *s*; także się *d* opuścić może, ale w tych tylko słowach: *Podszwał*, *podstrzegam*, *podstrzegacz*, *podszuch*, *podskakuje*, *podszczuwam*; albo: *postrzał*, *postrzegam*, &c.

3. (*Ros, Roz.*) Przed literą, *p*, zawsze się pisze, *ros*. n. p. *rospalam*, *rospycham*. &c. Przed innymi zaś, *roz*. n. p. *rozbiegał się*, *rozchodził się*, *rozdmuchał*. &c.

Wyłącz jednak: *Rościągam*, *Roskazuje*, i od nich pochodzące.

Przed *sm, sw, sy, st*, często się *x* opuszcza. n. p. *Rozśmieszyć*, i *rośmieszyć*. *Rozświecić*, i, *roświecić*. *Rozsypać*, i, *rojypać*. *Rozstać się*, i, *rostać się*. &c.

4. (*z, s.*) Przed literami *c, k, p, t*. lepiej się pisze na początku *s*, niż *z*. n. p. *schodzić*, *skończyć*, *spycham*, *strącam*, niż, *zchodzić*. &c.

Przed innymi zaś zawsze, *z*. n. p. *zburzyć*, *zniżyć* &c.

5. (*ob*) *Obmierzam*, *obmowa*, *obtaczam*, *obcinam*, *obwiniam*, *obwiewam*, albo też: *omierzam*, *omowa*, &c.

IX. O słowach obfitujących.

Przez słowa obfitujące rozumiem te, które w tymże znaczeniu, mało się co odmieniają. takie są.

1. Te słowa: *skura, fruna, pioruny, tłumacz, grunta, munsztuk*, i inne tym podobne, u Poetow często piszą się, i wymawiają przez *o*, albo *ó*. *Skóra, frona, piorony*. &c.

2. Wiele jest słów poczynających się od, *sz*. które dobrze się piszą i mówią przez, *s*; takie są: *szklanka, szkło, sierść, albo sierć, ślub, śpieg, ślacheństwo, śli, śnicerz* &c. zamiast *szklanka, szkło*, &c.

3. *Próżen, peten, mocen, pilen, winien*. zamiast: *próżny, pełny*. &c.

4. Nakoniec te słowa: *Bąbel, albo bebel. Banit, bandyt. Brama, broma, brona. Barzo, bardzo. Biege, bieże, biegnę. Cadze, cedzę! choć, chocia, chociaż, chociaż, Ciesnica, ciasnina. Cmentarz; cmyntarz. Ciołak, ciotek, ciotak. Czele, czole. Czechrze, czochrze. Dłabię, dławię. Drewniany, drzewiany. Dretwieję, tretwieję. Drzeń, zdrzeń. Gałż, gaż. Glegoć, klekoć. glegoć. Gnieździe, gniaździe. Gont, gonta. Jądo, jedto. Jazda, jezda. Kopam, kopię. Koziorożec, kozorożec. Lada, leda. Łamię, łomię. Litość, lutość. Lsnący się, lskący się. Melon, malon. Miedzy, między. Miele, mię. Meły, mielony. Mieysce, misce. (tak: podeście, odeście) Mularz murarz. Na doręczu, na dorędziu. Niemowłatko, niemowiatko, niemowiętko. Nienawisny, nienawistny, (tak: nieobiętny) Ociec, oyciec. Odezwać się, ozwać się. Odrzeżek, obrzezek. Odsednić, osadnić. Ogrywam, ograwam. Olcha, olsza. Olchowy, olszowy. Opactwo, opactwo, opactwo. Oszczędzam, oszcządzam. Paczyna, peczyna. Pąd, ped. Pagurki, wzgórkki. Piele, pełę. Pexel, pędzel. Pfa, pfe. Pilś, pilś. Piotun, piotyn. Głaz, (ten) głaza, (ta) Płasacz, plesacz. Płasy, plesy. | Po niewieściu, po niewieysku. Poprzecz, poprzek. Posiadam, osiadam. Pocata, poszta. Powieka, powieki.*

Poziemki, poziomki. Przedaż, przeday, wrzedażny Przedayny. Przedmowa, przemowa. Przekleństwo o przekleństwo. Rosną, roste. Sadze, (te) sadza (ta) Skrzydlasty, skrzydlaty. Smuce się, smęce się (tak smętek, smętny) Snycerz śnicerz, sznycerz. Sprzegam, sprzagam, Srzonisty, śrzenieisty. Swora, sfora, zwora. Swywolny, swowolny. Sznyпка, sznupka. Szczepy, szczepie. Talar, taler. Tanność, taniłość. Trzmiel, przmiel. Tułowity, tyłowity. Tupam. tepam. Trafunek, trefunek, traf. Uczestnik, uczesnik. Wedle, wed.a. Weście, weszcie. Wieczernik, wieczernik. Wieczorny, wieczerny. Wdziewam, wzdziewam. Wnętrze, wnątrze. Wnuczka, wnuka. W oka mgnienu, w ocm gnienu. Wslydzą się, wstydą się. Wszytek, wszytek. Wynalazca, wynalezca. Wynurzam, wynarzam. Zachodni, zachodny. Z tej strony z tę stronę. Ziomek, ziemek. Zwadzca, zwadca. &c.

X. O słowach Przedłużonych.

1. Z początku: takie są: Oskrzele, Pokazały, Popona. Potucha, Powoz. Zagaśnie, Zakąt, Zamrok, Zopytać &c. zamiast: Skrzele, okazały, &c.

2. We frzodku n. p. Kolika, Ławica. Niebaczny, Srzodoziemny, Pódek, Trunna, Wiilia, Zaguba, &c. zamiast: Kolka ława, niebaczny. &c.

3. Na końcu: n. p. Jdący widziałem &c. Tak że te: Syniec, syrzec, dzbaniec, kawalec, &c. Także: Pódzi, weźmi, Owen, tamòy, heydyż, cudo &c. zamiast: pódź, ow, tam, hey, cud.

Przeostroga. Wiedzieć jednak potrzeba, że te słowa barziej w wierszach uchodzą, niż w wolnej mowie.

XI. O słowach skrótowych.

1. Z początku takie są: By, cęgi czesny, kinienie

nie, marsk, mrokiem, my/ny, nęta, ostawiam, pach, spani ty, ście, wrót, zban, żeństwo, z zaly &c. zamiaft: Oby, obcigi, docześny, &c.

2. We śródtku: *Ano, a ono. Córa, czworletni, dżdżem, haydów, Jeomość, Kłięcy, Łokty, łokcia-mi. Me, tve, swe, mościwy, miłościwy. Nabile-galciem się, nieścigły, nieurodny, nieurodziny. Oznał się, pada, po diasku, po diabelsku. Poczkay, połnie, poładnie, południ. Pszenica, Rzkę, rzekę. Rzkomo, rzekom. Skleńca, tołw, tułow. Ulnął, ulgnął. Wszytek, zawdy, zięty &c. Także te: jad-szy szędzsy &c. zamiaft, jadszy, &c. Także Ocz-mi, koźmi, wołmi &c. zamiaft, oczami, koniami, wołami,*

3. Na końcu n. p. *Dan, wzięt, pogrzebion &c. zamiaft. Dany, wzięty &c. Mądr, młód, głuch, chcio, myśliw, Piotrow, Faunow, za, mądry, mło-dy &c. Mituiem, szanuiem, boim się &c. zamiaft. Mitujemy &c. Bylim, czynilim, słyszelim &c. za-miaft, byliśmy &c. Przemóg, pomóg, ziad, przy-szed &c. za, przemógł, przyszedł &c. Nakoniec te słowa: *Ali, alit, alisci. Chocia, Ciesń, Czem. Da my, daremny. Dwoy, dwojaki. Kłam, kłam-stwo. Myśliw, myśliwiec. Natręt, natrętnik. Ni, niby. Obu, Ogrom, Oń, zań, poń, nań. Ot, Pierw, Płat, plata. Pobyt, pobycie. Postęp, Pożog, pożo-ga, (tak gont, plaz, toń, sarn) Prze, przez. Słusz, słuszność. Spad, spadek. Traf, trafunek. &c.**

XII. O Nazwiskach osob, i ludzi kratowych.

Andrzej, i Jędrzey. Antoś, i Antek. Benedykt i Bieniafz. Bonawentura. i Dobrogost. Bernard, i Bernat. Hieronim, i Jarosfz. Jgnacy, i Zegota. Ka-rol, i Karzeł. Kunegunda, i Kinga. Leon, i Lew. &c.

Od Kraiu. Arab, Arabczyk, Arabin. *Inflantezyk,* *Inflant.* Moskál, Moskwicín, Rossya, Rosieja. Rossyjski, Rosieyski. *Rufin,* *Rufniak,* *Rufak.* Śląsk, Śląsko. *Ślązak,* *Ślęzak.* *Krakowczyk,* *Krakowianin.* *Krakowiak.* &c.

Przestroga. Z tych słów niektóre już nie są w używaniu, chyba u Poetów.

Co się tycze Łacińskich i Greckich nazwisk! *O-fob* i *miast:* różni różnie piszą; a nawet ci sami niejednostajnie. n. p. *Horatius,* *Horaciusz,* *Horacy.* *Scipio,* *scypio,* *scypion.* *Karthago,* *Kartago,* *Kartag,* *Kartaina.* *Cupido,* *Kupido,* *kupid,* *kupidin.* *Tarquinius* *Tarkwiniusz.* *Tarkwin.* *Socrates,* *Sokrates,* *Sokrat.*

Cesar, kiedy nazwisko, to *Cezar.* A kiedy godność, to, *Cesarz.*

Jnni nic nie odmieniając, zachowują nawet spadki tego języka, którego jest słowo. n. p. *Musae* rzekły, *Ganimeden* porwano, *Phebus* świetny, *Horatius* powiada, *Socrates* filozof &c. Ja zostawiwszy w tym guście każdego, wolę naśladować tych, którzy gdzie mogą, składnie na Polski język zwyczajem innych słów nakłaniają. Ci, którzy inaczej czynią, naśladowują w tym Łacińskich, którzy Greckie słowa czasem po Grecku kładą. n. p. *Matheseos,* *Musices,* *Phisices.* &c. zamiast, *Mathefis,* *Musicae.* &c. Wszakże jako nie wszystkie Greckie słowa w Łacińskim języku dobrze się wszelako kładą: tak podobnym sposobem nie wszystkie Łacińskie i Greckie w Polskim. Ucho i sposób pisania, ile terażniejszego wieku autorów, w tym niech będzie przewodnikiem.

XIII. O słowach nowych.

Nowość słów, ile w języku żyjącym, [nie ma być ganiona, aby tylko słowa nie, były naganne.

Skąpość wyrazów, gładkość, naturalność, i nowość rzeczy dają pochop do wynaydowania nowych. Każde nowe słowo powinno dobrze rzecz wyrażać, na dawnych się słowach fundować, byź gładkie, nie zbyt długie, i łatne do domyslenia się, jakie są: *Bezkrólewie, czynność, bezstronność, udaremiony, &c.*

XIV. O słowach ze dwu złożonych.

Wiele jest słów z dwu złożonych, których więk-
sza część raczey w wiązanej, niż wolney mowie
jest w używaniu. Takie są: *Blaskorodne zbroie.*
Dwoymorski Korynt. (między dwoma morzami)
Dziworođny (czarnoksięski) *Galeziurogie* Sarny,
jelenie &c. *Gwiazdolity* trakt. (niebo) *Gwiazdo-*
sięzna góra, *Jasnozłoty okrąg* (słońce) *Iskrodny*
cerber. (ogniem tchnący) *Kozionogi,* *Koziofstopy*
Satyr. *Krętopłomienne belty.* (pioruny) *Krwawo-*
zyrca wilk. *Kudłogady* poczet (jedze mające w
warkocz węże w plecione; bierze się za złych lu-
dzi) *Lisiorodne* drzewo. *Lotnobotny* piorun. *Mo-*
rzowładny Neptun, abo wiatr. *Nieradowiśt* (któ-
rego nie radzi widzą) *Nosostrzały* Kupid, iż go z
strzałami malują. *Ogniogore* groty (pioruny)
Ogonooki paw. *Ogniomiot,* (ogniem tchnący)
Parchołrety kozieł. *Płaczoboyny* krokodyl, iż
iadem łez swoich zabija. *Płaczorode* jedze. *Praw-*
dołowca, który subtelnie we wszystkich prawdy
dochodzi. *Prędkonogi* *Pstroogony* dzieciół. *Róż-*
nobarwy. *różnokrasny* kwiat. *Skibokrasny* pług.
Smiertonosze groty. *Smutnowrogie* fowy. *Sto-*
głowy cerber. *Szczepiowiar,* który wiarę S.
wszczepił. *Szerokolistny.* *Tródmiajszy* (o trzech
głowach) *Troywieki* Nestor. *Troyrođna* chime-
ra, iż miała w sobie puł konia puł niedzwiedzia,
puł człowieka. *Tyszącnobarwy* *Wiatropłodny*
Bz miech

miech kowalski. *Wiekokorzenne drzewo* *Wiekorodny. Wielero*ki (na wiele lat trwający) *Winiogard, winomiot* (co wina nie piie) *Wodoszumny strumyk. Wszystkie*twory *przemysł. Wszystkie*ozrze *słońce, Wszystkie*żywny *duch* (o Bogu) *Zbóycokryty las,* (gdzie się zbóycy kryją) *Złotorodna góra, &c.*

XV. O Słowach pochodzących.

Nie masz prawie żadnego słowa, od którego by, wiele innych słów nie pochodziło, już w różnych częściach mowy, iuż w teyże samey, jako to z kilku przykładów pokaże się. n. p.

Błoto: *blotiany, blotisty, blotny, blotę.*

Loch: *Lochowanie, lochowatość, lochowaty* | *Lochowany, lochuie lochowato*

Lipkość: *lipki, lepisty, lipne, lipnie* się.

List: *liściowy, liściany, liścisty* (*liścia pełny*)

Marmur; *marmurowanie, marmurownik, marmurowy, marmurowaty, marmurowany, marmuranie.*

Miara: *mierze, miernik, mierniczy, mierny, miernicki, mierność, miernicze, mierniczne.*

Widzisz, jak wiele słów w różnym znaczeniu od jednego pochodzi. Nie od każdego jednak słowa wszystkie formować się mogą. Nikt bowiem nie mówi: *Oknuie, kreguie* &c. a w tedy okryślenia słowy użyć potrzeba. n. p. *wstawiam, robię okno, Piszę, oprawiam księgi.* &c.

XVI. Słowa niektórym tylko rzeczom służące.

Bocian nosem *glegoce glekoce.* Bąki *bąkają.* W brzuchu *kruczy, kluha, warczy.* Chrząszcz *brzmi.* Dzieci wielkie *huczą, wiją.* Dzieci kwili, *kwili się* Dzwon *stłuczony,* abo garnek *szczeka, glucho brzmi.* Flażka *gluka, bełgoce.* Garnek (wrzący) abo w garku *glegoce, glekoce.* Gęś *gęga, kreta*

Gołąb grucha, bębni. Kaczka kwaka, Kiernoz krzeka. Kokosz kwoka, gdacze krzekocze wabi (gdy kurczęta wodzi) Koń rże, poryża. Kur poie, pieie. Niedzwiedź mruży, mamrzy. Owca, kozieł, ciele beczy, beka. Pszczoła, bączy, bąka, brzęczy. Pies warczy, szczeka (gdy zły) skoli, skuli, skomli (gdy się łasi) skowyczy (gdy go uderzą) wyie (gdy smutny) Ptak kwili. Ptaśtwo małe swierzgoce, śpiewa, gwarzy. Ryba beble, pluśka ogonem. Sowa, pubacz luczcy. Swierżcz ćwierka, swierżgoce, swierkoce. Wiatr śwista, swiszczy, dmucha, dmi, szumi, wieie. Woda burczy, szum. Wrona, kruk kracze, kraka. Zaby dukają, szrzeczą, rzegocą. Zając kwili. Żelazo rospalone w wodzie sapa, parśka, szwrczy. Żórawie krerają. Zająkliwy momoce, bekoce.

Przyday i te: Broni szczęk, Miedzi brzęk. Trąby dźwięk, wrzaskliwy odgłos. Koni tęt, tęt, tęt, tęp. Owiec bek, bek, beczenie. Ptaśzat piśk, gwar. Żórawi kreranie. &c.

Także te: Niewiaśta źległa, porodziła, powiła. Owca, kotka, niedzwiedzica, zajączyca kotna, okociła się. Suka, wilczyca szczenna, oszczeniła się. Krowa łofzyca cielna, ociełiła się, &c.

XVII. O słowach różne znaczenia mających,

1. Niektóre Substantywa Polskie wyrażają i działanie, i samo dzieło. n. p. *Budowanie, czytanie, picie, powicie, śpiewanie.* &c.

2. Niektóre Adjektywa znaczą i *actionem*, i *passionem*. n. p. Chwalny, dobytý, łakomy, łowny, mówny, namówny, płacziwy.

3. Barzo wiele jest słów metaforycznych, abo nie właściwie znaczących. n. p. *Partacz*, właściwie, *starych rzeczy poprawiacz*: niewł: zaś, *niedostonały, w czynkohwiek*. Takie są: *Barfaczyk*, któ-

ry ani śmierdzi, ani pachnie. *Borguie*, za pobłażam. *Cma*. (ciemność) za mnóstwo. *Język* za obmowa. *Kipi się* lud z miasta. *Klekotka*, za świegotliwy. *Łacina*, za strofowanie. *Pęcherz* o małym a złym *Pierzę kilem*. *Podkop*, za zdrada. *Przesypnie*, za drogo płacę. *Przyswiecam* komu, za podszuczam. *Skubię się*, za leniwo się ubieram. *Wątrobka*, za gniew. *Wylatam*, za chępię się. *Éc. Éc.*

4. Nakoniec te słowa. (ba iżzabilem.

Ba, 1. zaiste n. p. *ba* nie tak jest. 2. nawet, też. np. *Baczność* 1. ostróżność. 2. rozum. 3. wzgląd.

Błona. 1. w ciele, przy mozgu, przy sadle &c. 2. okno.

Bosak. 1. bosi. 2. hak do rozrywania.

Brama. 1. galon. 2. do miasta &c.

Bursak. 1. Muzyk. 2. współmieszkaniec.

Chłop. 1. kmięć. 2. chwałac n. p. *grzeczny chłop*. 3. dodając dla wybitności n. p. *oszałał chłop*.

Chrośczyć. 1. Chrobotam jedząc. 2. chrostepłotę.

Cieciorka. 1. ptak 2. groch Włoski.

Cug. 1. Koni. 2. w biegu. n. p. *jednym cugiem*, *abociągiem*. 3. cug wody, t. i. kanał, abo prowadzenie.

Cynek. 1. figura taka bywa na kostkach. n. p. *w cynek co rozsadzic*. 2. piszczałka podobna do kornetu.

Dobrze. 1. ledwie. n. p. *dobrzem żyw na to*. 2. długo. n. p. *dobrze w noc*. 3. bardzo. n. p. *dobrze podpily*. 4. drogo, *dobrze*. *przedac* 5. tanio *dobrze kupic*.

Drewnia, abo *Derewnia*. 1: drewnik, gdzie drwa składają, abo rąbią, 2. drewnianka, t. i. budynek drewniany.

Dukam. 1. trąbię w róg, 2. toż samo powtarzam z uprzykrzeniem.

Da-

- Duży*. 1. Wielki 2. silny.
Dworstwo. 1. Obyczajność 2. żart. 3. nieszczerość.
Ganrat. 1. fryerz, zalotnik. 2. towarzysz.
Gąsior. 1. ptak. 2. kuna żelazna, więzienie. 3. da-
 chówka szeroka wiechowa, łuby na chałupach.
Głęb. 1. głębia, głębokość. 2. łodyga.
Głodzę. 1. głodam. 2. głodnym czynię.
Godło. 1. hasło, znak zmowy. 2. wróżka.
Granat. 1. Kostur 2. sukno granatowe. 3. drzewa
 rodzaj.
Grobowiec. 1. co groby odziera. 2. nagrobek.
Grzęda. 1. lecha, 2. żerdź do wieszania czego, do
 siedzenia kurom.
Hatas 1. zgiełk. 2. płaszcz, abo epomida.
Kacarz 1. heretyk. 2. koń zuchwały.
Kaduk. 1. Wielka choroba 2. majątność opuściła.
 3. prawo kaduczne n. p. kadukiem dostał.
Katdun 1. Brzuch. 2. brzuchaty, obżarty.
Karbunkul. 1. kamień drogi, 2. wrzód ognisty.
Kierat. 1, winda, którą co z dołu wyciągają. 2.
 więzienie, w którym więźniowie co robią.
Kobyłka. 1. Klaczka. 2. robak czworoskrzydłały
 z białą główką. 3. upetlic. 4. węzeł do rozwią-
 zania łacny.
Konam. 1. Umieram. 2. kończę.
Konwirsz 1. nawrócony do wiary. 2. laik zakon-
 ny,
Kopie. 1. (Kopiecz,) Kopam. 2. w kopy składam.
 (Kopisz, kopi)
Kregi 1. kark. 2. zatoki węzowe, powrozowe, &c.
Krtaniec. 1. Obrączki chrząstkowe, jakie są w
 gardle. 2. dziura głosowa w pifczalkach.
Kunszt 1. rzemieślni 2. żart, igrzyśko.
Legnię 1. zapisuję co komu. 2. często legam.
Łoże. 1. łożko 2. u cieśli, stolarzów, dziuraj do
 spoienia drzewa. 3. tok, rów, którym płynie
 rze-

- rzeka 4. łoże biegunów u taczek, u kół młyńskich. *Étc.*
- Met dać komu.* 1. zaprzeczkogo grając warcaby. 2. wyciężyć, zubożyć. 3. przyprzeć do ciasnego kąta, t. i. zadać komu trudność.
- Modła.* 1. modlenie się. 2. perpendykuł u mularzow, *Étc.*
- Nawodny.* 1. wodą otoczony. 2. przebywający na wodzie; n. p. *nawodne ptaśtwo. t. i. gęsie, &c.*
- Nowak.* 1. nowotny, niedawny. 2. nowych rzeczy wynalezca.
- Obiata.* i ofiara. 2. obiecanie, ślub.
- Oklektany* 1. Pospolity, wszystkim wiadomy. 2. przyzwyczajony do niewygód, do *&c.*
- Ogrom.* 1. (na słyszenie grzmot, okrzyk, 2. (na poyrzenie) ogromność.
- Panna,* 1, dziewczka. 2. pęto na ręce i nogi.
- Państwo.* 1. prawo na jaką rzecz. 2. Królestwo, majątność jakiego pana. 3. Pan, i Pani, n. p. *jest państwo doma?*
- Parskam.* 1. żelazo rospalone 2. kicham. 3. śmiechem.
- Petnię.* 1. czynię rozkaz. 2. piię do kogo. n. p. *petnię do ciebie.*
- Petzną.* 1. czołgam się. 2. blaknię. n. p. *opetzną suknia.*
- Piszczele.* 1. piszczałki, 2. kości długi: u nóg człowieka.
- Plusk.* 1. ogon rybi. 2. pluskanie. 3. niepogoda.
- Potoczny.* 1. Co się łącno toczy. 2. zwyczajny polpolity.
- Przekabacć kogo,* 1. uiąć sobie, 2. przewyżżyć, wygurować.
- Przezroczyfity.* 1. przeyrzysfity, 2. [przez rok] rodzący.
- Przypadam.* 1. przybywam z prędką. 2. przyzwalam.

Ptasznik. 1. co łowi, lub dogląda. 2. miejsce dla ptaków. 3. księga o ptakach.

Rum. 1. gruz rozwalin. 2. rospychanie. n. p. *rum czynię.*

Ryza. 1. groza, kluba. n. p. *wziąć w ryzę.* 2. rowek ułszynwagi. 3. ryza papieru. t. i. 12. libra. 4. aparat kufki.

Siewka. 1. ptak. 2. gra taka kalkułów.

Skala. 1. Opoka z drobnych kamyczków złożona. 2. rysa, rospadlina.

Slak, abo **szlak.** 1. ślad, gościniec. 2. paraliż. 3. sidło na ptaki. 4. u postawów sukna.

Spizna. 1. kruszec taki. 2. co w spizarni napakowano.

Stadnik. 1. Ogier. 2. wódz stada. 3. koniuch.

Strzelec. 1. o człowieku. 2. wąż taki, co się rzuca.

Święcę. 1. poświęcam, obchodzę uroczyscie. 2. u-
daię co złego za rzecz dobrą. n. p. *śluzności
pozorem iawne zbrodnie święcę.*

Świszcz. 1. szczur duży w górach. 2. strzała z szelestem lecąca, dla zabawki tylko.

Szala. 1. misa szalna. 2. głupi, szalony.

Szabla. 1. kruszczu. 2. przod okrętu.

Tok. 1. pór, krwotok, krwi cieczenie. 2. do kopii na koń. 3. tok żelazny w ziemię wbity dla proporca stawienia.

Trąd. 1. parch rodzący się z flegmy, lub z melancholii, o jakim trądzie jest mowa w Piśmie S. 2. osypanie twarzy czerwone, jaki trąd jest niewłaściwy. 3. co pszczołom wodę nosi.

Wędzę. 1. fufzę w dymie. 2. wędą łowię.

Żaloba. 1. suknia żalobna. 2. oskarżenie u sądu. 3. suplika.

Zarliwość. 1. gorliwość. 2. obżarstwo.

Złotnik. 1. rzemieślnik. 2. robaczek, i ryba, co się w noccy świecą.

jest

Jest też wiele słów innych, osobliwie które znaczą niektóre rodzaje zwierząt, ptasząt, ryb, robaństw &c. jako to: *rybak, wilk, krolik, &c.* Znajdziesz też nie mało pod liczbą 21.

XVIII. O dawney Polszczyźnie.

Przypomni tu sobie, com powiedział w przedmowie. Przydać też tu należy arcy-mądre zdanie sławnego ksiąg Łacińskich Tłómacza. *Nie widze, (mówi ten Autor w Salustyuszu swoim) za co byśmy się starożytnych słów Polskich tak barzo wypierać mieli; owszem trzeba, abyśmy je (wyjąwszy owe cierpkie i nieokrzesane, i rzadko od którego z starych Polaków używane) czytaniem starożytnych Ksiąg sobie oswoili. Bo jeżeli odrzucimy, jako słuszno jest, dzikie i przywożne makaronizmy, słów nowych, natężenie Polskie mających niedostarczamy; gdyż do tego trzeba powszechney więztosci: a starożytnych też makaronizmami przez lat wiele zagrzebionych wskrzeszać nie zechcemy, musim koniecznie zubożyć Oczytly język, i do tey szczupłości przyprowadzić, iż onym obce księgi, na czym narodowi naszemu wiele zależy; dostatecznie tłumaczyć (ba ani co innego pisać) nie podobamy. Póty są jego słowa. Wszakże, ponieważ język nie jest tak doskonały, żeby się z czasem nic w nim odmienić lub przydać nie mogło: musi więc bydź to koniecznie, iż póki język żyje, póty jedne się słowa starzeją, drugie na ich miejsce następują. Takie są:*

1. Słowa dwum osobom służące. (numerus dualis) n. p. *Podźwa, pódźta, &c.* zamiast, *pódźmy, pódźci.*

2. Niektóre przyśłowia (adverbia) kończące się na e. n. p. *braterskie, oycowskie, barbarzyńskie &c.* za: *po bratersku &c.*

3. Niektóre *Aphereses*, abo zkrócone z początku, jakie są: *ey, ki, ka, kie, kiego.* | zamiast: *jey, jak, ki* &c.

4. Niektóre *Apocope*, abo z końca n. p. *frog, iza,* *dwóy* &c. za: *frogi, izah, dwojaki.*

5. Niektóre *Syncope*, abo ze środka n. p. *późnie,* *ziat,* zamiast: *południe, ziadł.*

6. *Mqm, sqm, pqn, jqn* &c. zamiast: *mam, &c.*

7. *Namilszy, namędrszy.* &c. za *naymilszy.*

8. *Naszey* ludzie, *nauczeńszy* mężowie &c. | zamiast: *nasi, nayuczeńsi.*

9. *Głębokiem, uniżonem, mądrem.* &c. za. *głębokim* &c.

10. *Z Sycyliey, familiey, braciey, księżey* &c. | za: *z, Sycylii, familii, braci, księży.*

11. Na ostatek te słowa: *Abych, za abym. Chrobry, pyszny. Gniezdo, Gniazdo, Gniezno. Gi go. Książdz, Książce. Nain, wain, nasz walc. Ony, ty zabawy, za, one, te, &c. Z tobam, z sobam. z tobą, z sobą.* &c.

Przeestroga. Z tych słów niektóre w wierszu użyć mogą, aby tylko nie często. W mowie zaś, żadney nie masz ich używać przyczyny. Opisując jednak wieśniaka Polskiego, możeż ich śmiało użyć, stosując się do ich mowy: gdyż u prośoty tameczney pełno jest słów takich.

XIX. O Makaronizmach, i o mowie mieszaney.

Makaronizmy, są to słowa nie właściwie Polskie, ale już z Greckiego, już z Łacińskiego lub innego języka wzięte. Kto chce wiedzieć, które to słowa od którego języka pochodzą, niech czyta *Indicem rerum insigniorum* X. Knapkiego pod tytułem: *Polonicae dictiones a Latinis* &c. Gdzie też znajdzie, iż nie wszystkie te słowa mają być używane, jako rodowitym Polakom nieznanym,

zoła

zwłaszcza gdy inne są dobre Polskie słowa.

Mowa zaś mieszana, kiedy słowa Polskie z Łacińskimi mieszane bywają. n. p. To *ad amussim* bydź nie mogło, tylko *pro una vice*, a tak *per consequens* &c. Ten sposób mówienia, dopieróż piania, cale już nie jest w modzie. Są jednak niektóre okoliczności, w których możemy użyć tego sposobu, naśladowując w tym Rzymian w swojej mowie Grecyzny używających. Takie są gdy albo nie mamy wyrazów Polskich, i choćbyśmy wyrzili, nie zrozumianoby nas: albo gdy nie chcemy, aby nas wszyscy rozumieli: albo gdy o takich rzeczach mówić przychodzi, których oyczysty wyraz obrazilby uszy. Szpetne bowiem rzeczy obcym językiem wyrażone, nie tak się szpetne wydaia.

Prócz tego, wiele jest słów mieszanych zwyczajnych Polakom, które niby w przyśłowiu poszły, n. p. *Per fas & nefas*, byle było u nas. *Civitas Cracovia*, kup sobie, jako i ja. *Ex pice cum vacali*, każda liszka swój ogon chwali. *Avis* ptak, *superbia* dworak. Te i tym podobne powieści w mówieniu codziennym jakokolwiek uysć mogą, ale w mowie do słuchaczów z wielką trudnością.

XX. O Barbaryzmach Polskich, albo słowach zepsowanych.

Barbaryzmy Polskie, są to te słowa, których dobrze piszący po Polsku nigdy ani nzywają, ani używali, i owszem im cale są niewiadome. Popelniaią się zaś:

1. Odmianą słowa czy to przydając, czy uymuiąc, czy nakoniec zamieniając litery albo sylaby.

Złe.	Dobrze.	Złe	Dobrze.
Balwierz -	Barwierz.	Rozławiam	Rozdziewam
Berdysz -	Bardysz.	Rubel	Powąż, pawęza.
Chitry -	Chytry	Rura	tabaki - Rola.
Częstuię -	Częstuię.	Rynsztowanie	Rusztowanie.
Dwanasty -	Dwanaasty.	Rysztunek	Rynsztunek.
Hatastra -	Chatastra.	Sierzp - -	Sierp.
Hibki - -	Gibki.	Sieistrzan (podciąg)	Sieistrzeniec.
Hruby - -	Gruby.	Sini, siniość	Siny, finość
Hreczany -	Gryczany	Siniawy -	Sinawy.
Jagła - -	Jagły.	Smieciszka.	Dzierlatka.
Kasła -	Kachel, ten.	Starć, otarć	Zetrzeć, otrzeć.
Kalwakata -	Kawalkata.	Strzynadel	Trznadel, trznadl.
Kociol - -	Kociel.	Sysun - -	Osesek-
Koziol - -	Koziel.	Szaragi - -	Szragi.
Komar - -	Komora	Szereg - - -	Szereg.
Koźdy, kuźdy -	Kaźdy.	Szłapak - -	Człapak.
Królewicz -	Królewic.	Szłapię - -	Człapię.
Kwokcze -	Kwokta.	Szmaruię -	Smaruię.
Makszta - -	Maszł.	Topol - -	Topola.
Matam - -	Motam	Warszaw	Warszawa.
Ob co - - -	O co.	Warzachew	Warzęcha.
Ofim. - - -	Ośm.	Wielkonoc	Wielkanoc,
Ofimnasty -	Ośmnasty.	Wielkieynocy.	
Otrębie - -	Otręby.	Wycieczam	Wycieńczam.
Paręcz -	Poręcz, ta.	Uwieczam.	Uwieńczam.
Piawka - -	Pijawka	Zamsza, - -	Zamecz.
Pianica - -	Pijanica.	Zenec - - -	Zenca.
Pokocić się	Potoczyć się.	Zerstwa -	Dziarstwo.
Porohi - - -	Progi.	Zwierziadto	Zwierciadło.
Potasz - - -	Potaż.		
Poymać - -	Poimać.		
Rechwa - -	Refa.		
Roskaraczyć. ^{nogi} Ro-	skaraczyć.		
Rozowy, chleb, Rozowy.			

2. Nie zachowaniem *Generis*, a za tym i Deklinacyi. Takie są:

Złe powiesz: *dobry karm, ten kozyr cynowy konew, drobny konop, żelazny obręcz, żużel, ptaszki zob, podły spiż*: ale tak mów, *dobra, karm, abo ta kozyra karmia, cynowa konew, &c.* Ztąd też złe konwem, obręczem &c. ale *konw a, obręcz a, żużla, &c.*

Przeciwnie złe powiesz: *zielona piec, mała ptaszka, cynowa talerz, bogata krama, wielka rosterka*. ale tak mów: *zielony piec, mały ptaszek, cynowy talerz, bogaty kram, wielki rosterk*. Ztąd też złebys mówić: *w piecy, za piec a &c.* ale tak masz mówić: *w piecu za piecem. &c.*

Złe też się mówi: *Surowa tuczywa, wielka stada, gaszona wapna*. ale tak należy: *surowe tuczyno, wielkie stado, gaszone wapno*.

3. Nie zachowując akcentu nad literami] tak [w pisaniu, jako też w mówieniu.

Złe więc powiesz: *Bog, który, drot, ostarz, mo-witem, Jakob, Jozef &c.* ale mów: *Bóg, który, &c.*

Złe też powiesz: *Wódz, woysko, młodszy prze-wrótny łódź, &c.* ale tak mów: *Wodz, woysko. &c.*

Złe powiesz: *grzech, mleko, moiej &c.* ale, *grzech, mléko, mojej, &c.* gdzie *é* ma się wymawiać nakształt, *i*.

Nie mów, *smiech, smiertelny, &c.* ale, *śmiech, śmiertelny &c.*

Przeciwnie, złe powiesz: *sprośny, zazdrośny, &c.* ale masz tak mówić *sprośny zazdrośny &c.*

Złe powiesz: *drażnię, bliźni, &c.* ale *drażnię, bliźni*.

4. Prędkim wymawianiem, n. p. *Kazimierz, Rzecz*

Rzeczpospolita, Apostoła, tysięcy, Katolicy. &c. gdzie, zi, li, sto, się, długo wymawiać się mają.

5. Słowa żadnego do Polskich podobieństwa nie mające: abo choć Polskie, ale w innym zgola znaczeniu. Takie są:

Złe.	Dobre.	Złe.	Dobre.
Ager - Tatarak, abo zi- le tatarskie.		Padło - Scierw.	
Bierzwiono, drzewo o- krągłe,		Płyt - Płty, trafla.	
Borysz - - Litkup.		Polano - Drewno.	
Cioška - - Družba.		Popierzchnął się Zachły- snął się.	
Czad - Swąd od pieca.		Pralnik - Prac, kijanka.	
Da, słowo przydatkowe niepotrzebne.		Rubel Powąz, pawęza.	
Dak - - Tedy, więc.		Ruczay - struga, potok.	
Drywotnia - W orzyfko		Sorbam - - Sarkam.	
Dzierkacz - Chruściel.		Suchar - - Osuch.	
Hadko - Brzydko.		Szypszyny, Róża polna, glóg.	
Hodwie - Wy. howię.		Tok, za Klepisko.	
Każan - - Nietoperz.		Trucień - - - Trąd.	
Koziulka, Robaczek la- tający.		Usień - Litzki, gaśienica.	
Kruk za Hak.		Wienik - - Pomiotło.	
Lada - Niwa, nowina.		Zak, za Czerp, kaszerz.	
Lisztwa, za Szpaga.		Zatopić w piecu. Zapa- lić.	
Mieściąc, za Księżyc.		Zehało - - żegadło.	
Młodziwo - Siara, abo pierwsze mleko po cieleciu.		Ześciana blacha, Biała blacha.	
		Zuk - - Krówka.	

Przeżoga. 1. Wiele jest słów dobrych Pol-
skich, których w słownikach nie masz: gdyż one
nie tak Polszczyzny, iak raczey cudzego języka
uczają.

2. Wiele jest słów nie Polskich, a jednak dobrze

po Polsku się kładą, a takie są 1. Godności (niektóre W. X. Lit: n. p. *Ciwun, Horodniczy, &c.* 2. Słowa rzeczy nieznanymi się w Polsce, n. p. *Duha, ohtoble, wicina, osiec &c.* 3. Tóż mówić o urządach cudzoziemskich n. p. *Graf, Komes, Mandaryn, Satrapa &c.* o zwierzętach, ziółach, drzewach, korzeniach zamorskich, których nazwisk po Polsku nie mając, ichże językiem nazywamy. n. p. *Rafinet, rhu- arbarum, thebu &c.* 4. Wiele jest przy tym słów Ruskich w Polskim języku (u Poetów zwłaszcza) używanych. jakie są: *hl-dzję, wielmi, zabywam, sob, a. chać, chata, duszno ho- łubek, sierdzity, sierdzę się, horuie, matoiec, nieduży* (nie filny) *odzieża, chwość, mać, mir. &c.*

XXI, *Słowa niepospolite, to jest, nie wszystkim dobrze świadome.*

1. Wiele jest słów już niezwyuczaynych, jako n. p. *Almarya, Arkabuz, krzeska &c.* W wierszach jednak uchodzą.

2. Wiele i takich, które i teraz są w używaniu, ale nie u wszystkich, jako n. p. *Bałuch, Bałuk, Brzechwa momot, &c.*

3. Niektóre są Poetyckie. n. p. *Dzianet.*

4. Naywięcey jest takich, których z sensu łatwo się domyślić można: ale inższa jest rzecz rozumieć, a inższa mieć je w używaniu, które i do okraszy mowy, i do wyrazów rzeczy nie mało pomagają.

5. Nazwiska ryb, drzew, ziół, kamieni &c. te się tylko kładą, których wiadomość pożyteczna byż się zdała.

6. Których tu nie znajdziesz, szukay pod liczbą 17.

<p>A.
 Aminek, kmin biały.
 Amirał, Hetman morskiego woyska.
 Androt, wet.
 Antwas, lawaterz, umywalnik.
 Armata, woysko morskie, flotta.
 Arsenał, zbroiownia.
 Artysta, biegły w czym.
 Arkabuz, muszkiet.
 Arkabuzer, strzelec.
 Aspekt, konstellacya, gwiazd na niebie rozłożenie czasu narodzenia czyiego.
 Astrych, posadzka. n. p. astrychem pokładam.
 Awa, aza, azali.</p> | <p>A.
 Barta, topor.
 Barwica, to wszystko, czym wypychają krzesła, taborety jako to, siano sierść, wełna &c.
 Barwiczka, rumienidło.
 Barwię sukno, kutneruję, kosmato czynię.
 Basalyk, bicz, z kulą na końcu ołowianą (plumbatum)
 Baster, bastard, mieszaniec, aho bękart.
 Bean, nieuczony, aho, co się nie dawno zalecił do szkoły.
 Bębenista, dobosz.
 Bela, wór, tlómkok kupaiecki.
 Bela papieru, dzieściec ryz.
 Belt, strzała trzy etokci długa.
 Bęś, bękart, nie dobrego łoża.
 Bezkształtny, szczery.
 Białozor, orzeł najdrażniejszy.
 Biczysko, rękoięć u biczu.
 Biegas, biegun, powłoga,
 Bielnik, blech,
 Bierzmo, tram, balko.
 Biefagi, jawy podwoyne,</p> |
|--|--|

C

Bi-

- Bika, oskard, *mot obostronny mularski do tlu-
czenia murów.*
- Bindas, *siekiera wąska
do wydrążania dziur.*
- Bindarz, bindarzyk, wi-
rydarz szpalery ogro-
dowe.
- Blanki, kramzanfy, *mur
ostro się kończący do-
kółta czego,*
- Blankuie, murem obwo-
dzą,
- Blakooki, *jedno oko mru-
żący.*
- Bławy, modrawy,
- Błazgoń, głupiomówny.
*złąd: błazgonię bla-
zgonienie,*
- Blekoce, *momocę, za-
jąkam się. | złąd ble-
kot, blekotanie,*
- Bliskowid, *si krótkiego
wzroku,*
- Blizncowie, bliźnięta.
- Błogo mu, *dobrze mu,
szczęśliwy.*
- Blokaus, *twierdza, fra-
żnica, wieża, z której
nieprzyjaciela upatru-
ją.*
- Błonie, wygon, pastew-
nik.
- Błonowe, *bloniane
skrzydła, jakie u nie-
toperza, z jakiem ma-
lują diabła.*
- Bobruie, brodzę,
- Bodlak tarń, bodzieniec,
*rodzaj drzewka cier-
niowego.*
- Bodziec, *oścień, kolka
owe, które są na cier-
niach,*
- Botuch *ścierka łaziebna.*
- Bożkować się, *zmyślać
nabożeństwo.*
- Bratnal, *goźdz żelazny
z główką,*
- Brant srebra, *czyste se-
bro,*
- Bryndza, *syr w rozcięty
skórce wyciśniony.*
- Brzeszczy się świta,
- Brzechwa, *firzafa bez
żelazca,*
- Brzufiec, *wydatność,
wypukłość.*
- Buczeię, botwieię, pro-
chnieię,
- Buczyna, bukowina,
- Budzona, *p. Eynał,*
- Bukał, buklak,
- Bunty (w budowaniu)
*co balki, krokwy trzy
maią, także w statkach
wodnych, w poprzek
idące zakrzywione
drzewa,*
- Buiał, bujak, bydlnik,
byk,
- Bursa, *mieszek na pienią-
dze.*

- Bzdzel, młyn wodny. †
C. C.
Cionka, czcionka, litera,
Cedula, karta pisana, †
Ceklarz, żbir, oprawca, siepacz,
Ceklmistrz, Kapitan żbirów, jaki jest w Rzymie, i po innych miastach porządnym.
Cekranie się, śpieranie się.
Cektuię się, sprzeczam się,
Cele, twardy grunt w ziemi, na którym fundamenta zakładają.
Celstad, strzelnica, cel, do którego strzelają, albo miejsce, gdzie,
Cembra, żrąb w studni.
Cętka, u pasa, lub na szorach blaszka wypukła.
Chalastrą się bawić, dla zysku podłego nikczemne postugi odprawować,
Chochocę się, zbytecznie śmieję się, ztąd chęchotanie.
Chelbam, wzruszam wodę &c, ztąd, chelba się morze,
Chelzczy woda, szumi,
Chłapam, n, p, chłapa pies pomyje, zrze, potyka,
Chłastam, szargam,
Chłopowie, syn kmięcy,
Choboty, boby szczydłaste, w jakich majątą Merkuryusza.
Chochołowaty, piczasty, kończato okragły,
Chynać, raptem co wyłać,
Ciarlatan, figlarz, szalbierz,
Ciafloch, lele, flak, niewieściuch,
Cięża, grabież, rzecz za arefztowana,
Ciężacz, który zagrabił co, ztąd Ciężam.
Cierlica, miedlica, instrument do tarcia lnu konopi.
Cwałam się, idę z wolna
Cwałem iść, iachać, powoli.
Cwierzę rolę, przeorywam,
Cwik, kogut nie dobrze czyszczony, o koniach i bedletach, wneti,
Czyzoianus, Świątnik, kalendarz świąt,
Czadz, pieniądże, i inne rzeczy, króre panowie sy-
C2

pią pospólstwu przy wiedzie swoim, abo na imieniny, lub Kró- lowie przy koronacyi,	wiek, Dłuż, sznur cieśliński. Dma, wiatr, Dolegać sobie, wylegać się,
Czamel, kamlot,	Dołożony, zupełny, do- skonały, <i>n. p.</i> dołożna miara.
Czata, śpiegowanie, wzwiady,	Dołożnie, jasnie nale- życie,
Czatuię, śpieguię.	Dofyt, <i>n. p.</i> do dofytu naieść się,
Czaulz, goniec,	Dowiera mięso, dogo- towywa się,
Czehel, czechło, <i>p.</i> gźło	Dowieram drzwi, przy- mykam,
Czekan, bardysz, jest iak dzida, w górze z ied- ney strony iak młotek, z drugiey iak siekierę maiąca,	Drab, żołnierz piefzy, Drabant, dragant, har- terz, halabartnik, co chodzili przed konsula- mi Rzymskimi z sie- kierą, &c.
Czerp, kaszerz, siatka mala okrągła na kiiu, którą ryby z skrzyni dobywaią,	Drabarz (dromedarius) zwierz, którym na dzień 30 mil wiachać możno,
Czocha się świnia o wę- giel,	Drabuę, doświadczam konia w biegu,
Czwarzę się, drożę się, pokazuię, jakbym nie chciał.	Drepścić, drobnemi kro- kami iść,
D.	Drobianka, piwo, wino &c chlebem drobno za- tarte,
Dal, dala, odległość.	Drugubica, sieć taka na ryby,
Darda, kopia, włocznia, Darem, darmo.	Družba, jednego imienia, <i>nie</i>
Darski, rzelki, ztąd dar- skość.	
Darzy się, powodzi się, Dębianka, galas, Dereń, drzewa rodzaj twardego, z którego kopie robiono,	
Długosz, wysoki czło-	

- nie zaś nazwiska,	kaczki iedzą.
Dryfas, pomywalnik, wa- nienka,	Dziewoia, dziewica,
Drzeń, zdrzeń, treść drzewa,	Dziewośląb, śwąt,
Drzewołom, chmura z wiatrem wielkim,	Dziewośląbica, śwacha,
Dub, dziup, dup, dziura	Dziubas, nos u ptaka,
wygnita w drzewie,	Dziwok, fokół,
Duchna, czapka nocna z puchu,	Dziwołag, straszydło,
Dudkować komu, ska- cząc wybiedz przeciw komu,	Dziwowied, dziwne rze- czy widzący,
Duny, góry sypane z piasku na brzegach morskich przeciw wy- lewom,	Dzwigoń, tragarz, co no- si ciężary,
Dwoiak, dwoiacy, bliź- niak, bliźnięta,	E. E.
Dzianet, koń piękny,	Elear harcownik, po- przedzający wojsko przed bitwą,
Dżdżownica, glista zie- mna, robak,	Eynał, heynał, <i>Wegier- skie słowo, znaczy spie- wanie abo słowa czwią- cych, gdy poczyna, switać,</i>
Dzianka, dziana suknia,	F. F.
Dzieciuch (z pogardą) który iak dziecko po- stępuje.	Facelet, chustka do nosa,
Dzielca, dzielnik.	Falit, niesłowny,
Dzierżak, cepisko, Biiak krótszy kiy u cepa,	Falifet, fistuła,
Dzierzba, frokos, drapie- żny ptak na małe pta- stwo, wielkości kosa,	Fararz, parafian,
Dzierzega, rzęsa wodna, drobniuchne listeczki na wodzie stojącey, które	Fasoł, poswarek, burda, Fazyoli, groch Turecki, Fazyan, bażant,
	Federpusz, kita, co z piór noszą na czapkach, kapeluszach,
	Flaterka, p. Polatka,
	Fochy, zaloty, rozpu- sta,
	Foldrownik, instygator, ziąd,

Foldruie, foldrowanie,	pospolitych ludzi,
Fora, precz z tad.	Giermek, żołnierz,
Formierz, co formuie o-	Giermkostwo, żołnier-
brazy na wosku, gip-	ka,
fu Etc.	Giza, giczel, giżela, kość
Frez, koń Tryzyuski.	goleniowa większa.
Fryerz, zalotnik.	Głazur, srebro mieszane
Fryerka, zalotnica,	ze złotem,
Furlon, cło od fury,	Glewia, dzida długie że-
G.	lezco maiaća,
Galarady skakać,	Glewinyk, kopiynik,
Gale pię, nadaię piły,	żołnierz dzida uzbrow-
Gałuzka, główka u ziół	iony, iak Kozacy,
x nasionami, także, o-	Gleyt, żelazny list, pasz-
wocu drzewnego po-	port,
czątek namieyscu kwia-	Gleytować kogo, ube-
tu,	spieczyc,
Gargaryzm, płókanie	Gleyta, pisana odchodzą-
garta, ztąd, garga-	ca od srebra, abo złota,
ryzuie	Głównik: mężoboyca,
Gas, uderzenie kogo w	Gogołka, gołanka, ka-
pociemku,	łuzka, owoc matyjesz-
Gawiedź, chalastra,	cze i niedoyrzaty,
Gayda, duda, i na niey	Gołoszyyca, gołota, u-
graiący,	bogi,
Gdula, rodzaj gruszek,	Gomoly, bezrogi,
Gedę, gram na lutni,	Gomon, burda, poswa-
Gędzieć, lutnista,	rek,
Gęgnie, w nos gadam,	Gomonie się z kim, swa-
Gielda, gospoda pospo-	rzę się,
lita, karczma,	Gradowka, krupiasta sól,
Giemza, z rodzaju koz-	Grawowizna, zboże
dzikich, abo jarn,	gradem pobite,
Giemzi mię co, rupi,	Grafka, pręcik żelazny,
Gierada, sprzęt żenin.	którym niegdyś mate-
Giermak, suknia długa	matycy figury rysowa-

- li.
 Gramatka, farmufzka,
 Gramolę, się, idę przez
 zawady,
 Granitki,
 Graty stare, rupieci,
 Gręda, rześcia, miere
 konia bieżenie,
 Gregoryanek, żak, bo się
 niedawno zalecił do
 szkoły, tak zwany iż
 dawni Polacy niektó-
 rzy w dzień S. Grze-
 gorza chwalebne go
 dzieci nauczyciela, do
 szkół, swych synów od-
 dawali,
 Gregoryanski, dzień S.
 Grzegorza, którego
 dnia dzieci dzień pier-
 wszy raz szły do szkół.
 Grele, krele, żelazne prę-
 ty na końcu głowiaste,
 któremi podczas i-
 grzysk poisdynkowali
 wysiekacze,
 Grępla, szcrotka drócia-
 na do czesania wełny,
 ztąd, Grępluie,
 Gryz, mąka pszenna po-
 śledna, także, mąka z
 jęczmienia prażonego,
 Grylka, chleb, czyli pirog
 z mąki pszenney pod-
 leyszey,
 Gwicht, waga, n. p. fun-
 ty, uncye, skoyce, loty,
 &c.
 Gzłło, giesłko, czechło
 dziecinna suknia pło-
 cienna,
 Jnne sq. Gaiownik, gar-
 dziel, gębiały. Gę-
 bczasty (podobny do
 gębki)
 Gniewliwość, Igodziń-
 nik, gołek, grawalny,
 gruba, (dół,)
 H. H.
 Halabart, obostronna sie-
 kiera,
 Halas, płaszcz, opończa,
 Halbant koński, rząd
 bogaty na konia, 2,
 znaczy też ubior mę-
 ski bogaty,
 Hapać, hupać, haupać,
 szczekat,
 Harc, początek potyczki.
 ztąd harcownik, har-
 cowanie, harcuię,
 Haru haru, (interiekcya)
 niby pracy, a pracy,
 Helm, p. szyszak,
 Herold, poset do nieprzy-
 iaciela o pokoy, ztąd
 Heroldiki,
 Herweget, sprzęt męża
 Hewar, liwar,
 Hutarz, hutnik,
 J. J.
 Jakmiarz, prawie, zgoła,
 Ja-

- Jałowy śmiech, zmysło-
 ny,
 Japurt, purt, *jabłoń, le-
 sna,*
 Jary, tegoroczny, *zład*
 Jarzyna, *zboże, co się*
tego roku sieie,
 Jarz, wiosna,
 Jarłk, *tegorocznie ia-
 gnie,*
 Jaskrawy koń, *maiący,*
białe oczy,
 Jata, chać, kuczka,
 Jąrew, bratowa,
 Jażmin, *rodzaj fiołkow,*
 Jażwieć, borsuk,
 Jegoyłki, *zwyczajny*
mu,
 Jli, iak wielki, *zład Jł-*
kość.
 Jlm, ilma, wiąz,
 Jścieć, *rękoymia, zastęp-*
ca,
 Jścizna, *summa główna.*
 Jużyna, *podwieczorek,*
 Jwa, *wierzba większego*
rodzaju, liście szerokie
maiąca.
Inne są, Ikrorodne ryby,
 Jnedy Jnędy, Jście
 (bezwątpienia) Juszy
 ca, iucha, Jiczny koń
 (wuczony) &c.
 K.
 Kafar, winda,
 Kafarnik, co winduie,
- Kalkus, *ług mocny, abo*
łużyny,
 Kambierya, bank, wexel,
 Kambierz, wexlarz,
 Kamień żywy, opoka,
 Kamionka, kupa kamie-
 ni w polu,
 Kamzans nadedrzwiami,
fy, abo Floresy wy-
rzynane,
 Kaniafta czapka, kapa-
 lusz,
 Kapcie, *obuwie zimowe*
ze skóry koziej na ied-
ną stronę wyprawney,
 Kaptiwus, *gra taka, ied-*
ni uciekaia, drudzy go-
nia i z chwytaných w
niewola, biorą,
 Karacena, *zbroia z*
łuska twarda, iak u kro-
kodyla &c.
 Karbarya, *solna huta, o-*
ficyna, gdzie sól gotuia,
 Żupa, *gdzie kopia, lub*
składaia,
 Karpa, *ktoda w rzecy,*
 Karuy, *kmin polny,*
 Kafzerz, p. czerp,
 Kernary, legary,
 Kiczka, *węzeł związa-*
nych z sobą rokicin gib-
kich,
 Kiecka, *suknia wieśniad-*
cka z grubego płótna.
 Kieczka, *suknia żołnierska,*
któ-

- którą na zbroię kła-
 dziono,
 Kierat, winda, 2. więzie-
 nie,
 Kierce, likhtarze, duże
 drewniane,
 Kiś, kwacz,
 Killik, kitel, płocienna
 suknia żołnierska,
 Kłaponogi, tęt nogami
 czyniący,
 Kłapouchy, obwisłych u-
 szu
 Klecha, bakatarz na wsi,
 Kłęczęsi, pewne gwiazdy
 na niebie w figurę Her-
 kulesa kłęczącego uto-
 żone,
 Klekot, klekotka, świe-
 gotliwy,
 Klepadło, kloc do ubia-
 ni ziemi, bierze się za
 dzwon zły,
 Klepię, czym płaskim u-
 derzam, ubiam zie-
 mię,
 Kleśczenie, rzezaniec,
 Klizac, po matu ieść,
 Klofta, szczepa,
 Kluczka, za którą klam-
 ka zapada, czasem
 znaczy zdradę,
 Knafel, petlice, guzy,
 Knap, fukieńnik,
 Knod, knodyzek, kolan-
 ko u ziół, zboża &c.
- Knowie (to) zdiebko
 suche, szuki żądźbta,
 Knutel, kolek, kijek,
 Kobieli się, marszczy się,
 Kobielisty, łonisty, wy-
 pukły,
 Kobiela, co leży, stroną
 wypukłą ku górze,
 Kobiec, kobuz,
 Kobylenie, kobyлина,
 drzewo pełne kołow o-
 strych w bramach dla
 przeszkodzenia wiaz-
 du,
 Koc (na sądach) pienię-
 żna kara o niestuszne
 zwozwanie
 Przedtym zaś futra
 sędziom dawano,
 Kokot, kogut,
 Kokotliwy, zły, swarli-
 wy,
 Kołczan, fłaydak futerał
 na strzały,
 Koncerz, p. grele,
 Konterfet, odrysowanie
 czego z wizerunku, a-
 bo wyrażenie,
 Kontryfał, cyna Angiel-
 ska,
 Konwalia, lilia polna,
 Kopec, co u lamp, u
 świec na końcu knotu
 bywa, gdy długo się pa-
 li,
 Korb, korbas, bania tyk-
 wia,

Korczak, korczaczek , czym wodę z wiadra czerpać,	Kredęciuę komu, / kofzto- wawszy napoiu, lub potrawy, podać komu,
Kord pałaz,	Kreżel, co się wtyka na prześlicę z kądziela,
Kordat, śmiały,	Krezy, trepele, kołnierz płócienny / marjeczony jak u Żydow, lub też gładki, dla ozdoby,
Kornet, róg do trąbienia,	Krtań (ta) / gardziel.
Kortezya, 1. godność tytułarna, 2. nadskaki- wanie komu, ztąd:	Krtunię się, krtużę się.
Kortezyan, który zbyt nadskakuie komu, szczyr- rze lub obtudnie, 2. w Konstytucyach Polskich zowie się ten, który ma- jąc beneficjum w Pol- szcze, przemieszkiwa w Rzymie, lub gdzie indziej,	Kruż, (ten) krużyk , dzban,
Kosaciec, korzeń, lilio- wy, fiołkowy.	Krwotok, płynienie krwi.
Kościęń, kościenek, ko- stur, kiy,	Krzeczek, tarantula,
Kosior, pogrzebaczka, koczarga,	Krzoska, strzelba, (iż krześi ogień,
Koszmacz, kosmaty,	Krzywula, krzywofz , instrument dęty,
Kownata, komnata, ko- mora,	Ksieniec, żołądek rybi.
Koźlina, łoża gibka cię- ka,	Kształcik, napiersnik , białogłowski, koszula ciężka, lub chustka . którą pierś zakrywa- ią,
Kraglica, cyga bąk,	Kuch, makuch, makowi- ny,
Kramzansy, p. Blanki,	Kuchra, wątrobki, ki- szeczki, &c. rybie,
Kramie, stoła, świata &c kray, brzeg,	Kuklam kogo, biję ko- go,
Krawadź, bok, brzeg, n. p. na krawadź co po- stawiać upaść, &c.	Kulczanka, szpilka mię- dziana,
	Kunштуię, żartuię, +
	Kurdwan, skura rze- mień,

- Kurowa szklenica, kufel** Łatka, lalka dziecinna, albo kuglarska, osoba wyrobiona z czegokolwiek. Ztąd, Łatkarz, co robi lub co z niemi chodzi po świecie dla zarobku.
- Kuź, skóra chrapowo wyprawna.** Latoś, tego roku, Latosi, tegoroczny.
- Kuźa ręczna, tuk do wypuszczania dużych strzał.** Kuźa wielka, machina do ciskania kamieni przy dobywaniu zamków. Latosek, tegorocznie ciele. jagnię &c. (o bydłach tyło.)
- Kuź, kość w nodze bydła, których zażywa no do grania: ztąd mówi się. kuty grzęd.** Łazęka, hultaj, biegas.
- Kury drzeć z kim, istna udry.** Lecha, grzędą w ogrodzie
- Kut, abo Kot imbiru, cytwaru &c. kolan-ko.** Legart, leguwiec, legawy, leniwy.
- Kwap, puch.** Lekiza, interjekcyja rozdzielającego trzode od trzody, gdy się z cudzą złączy, i to samo znaczy. co: sam tu moie.
- Inne są: Karmia, katorczyk, kień, pień. kłapam zębami, kłęczkiem, kobiel, kobiałka. Kuflarz, kuropoy, czas kiedy kury pieią, kuźnik &c.
- L.** L. Lekuię, czarami leczę.
- Łabuię, roshofznie żyię, dogadzam sobie.** Letwał, suknia, której używano przy kominku.
- Łaczenem czego, potrzebny jestem.** Lelica, syrnik.
- Łak, 1. do pieczętowania. 2. rosół stony. lub inny, który mięso, lub warzywa zachowuje od zepsucia.** Lesz, zamelz.
- Łabuię, roshofznie żyię, dogadzam sobie.** Letra, krawadź wozu, łożka &c.
- Łaczenem czego, potrzebny jestem.** Lewart, lampart.
- Lak, 1. do pieczętowania. 2. rosół stony. lub inny, który mięso, lub warzywa zachowuje od zepsucia.** Łężna sowa, puhacz.
- Laczenem czego, potrzebny jestem.** Lichtnię, umnieyszam cię. Żaru.
- Licuię u kogo rzecz kradzioną, poznać.** Licuię u kogo rzecz kradzioną, poznać.
- Ligawica, ziemia grzą-** Ligawica, ziemia grzą-
ska.

- śka, kleiwata, do któ-*
rey nogi igną. Trzęsa-
wica zaś, abo Trzę-
sawilko, gdzie nogi
zapadają, jako to po
pastwiskach bagnistych.
Liuba, sosny rodzaj ja-
kie po ogrodach rosna
przesadzane,
Loczę, łepcę, żłopam,
żłopię.
Łoczyga, sałata własna.
Łon, przecik do zatykania
kół u wozu.
Łoni, przeszłego roku.
Łonifty, kobielifty, wy-
pukły, abo pomar-
fzczony,
Łozna choroba, powsze-
chna zaraza,
Lunar, budowniczy Rze-
czy-pospolitey, Kro-
lewski, mieyski. Ziąd,
Lunarski,
Łyścianki pończochy.
Łyft, pęga, łytką,
M. M.
Macloch, macłofzek, mu-
rek, miejsce wolne w
murze dla postawienia
czego. Frambuga zaś,
jest arkada. n. p. most
na frambugach.
Mącznica, sporyż.
Mądrzyk, maldrzyk, syr
z słodkiego mleka,
- Maczuga, wiekiera, pa-*
stusza laska, palka.
Maiż, ptak łowiecki nie-
dawno wprowadzony do
łowow.
Makuch, kuch, makowi-
ny, łodygi makowe.
Maldr, miara dwie ćwier-
cie zawierająca.
Małż, pław morski skoru-
piasty. jako to, ostry-
gi, raki, żołnie &c.
morskie.
Man, który lennym pra-
wem co trzyma, Ziąd,
maństwo.
Mandle, ślinne jagody w
uściech, z których śli-
na płynie.
Mantyka, torba.
Marchułt, strach nocny,
straszylta diabelskie.
Mardać, margać ogo-
nem ruszać,
Markocę, mruczę. ztąd
markot, markotanie,
Matolka, maty oraz
szpetny i głupi.
Matonog, przypad, ką-
kol,
Mazynet, macynet, rak
morski okragły.
Medel owiec, śnopów,
&c. piętnaście znaczy.
Meszne, dochod za M/sze.
Metlik, płaszczyk.

- Mianowiny, krzciny,
 Miarz, n. p. jak miarz,
 zgoła,
 Międlica, p. Cierlica,
 Miedzianka, p. Kulczan-
 ka,
 Między-balcze, *co mie-
 dzy balkami. tak, mie-
 dzy brwie, między-
 filarze, między łopat-
 cze, między-mięsię-
 czny, między-morski,
 między-morze, mie-
 dzy-murny, między-
 murze, między-rze-
 cze, między-rzędzie,
 między-świecie &c.*
 Miela, miakość.
 Mielcarz, piwowar,
 Mieluch, browar,
 Mięsz, mięszość, gru-
 bość,
 Mietelnik, kuglarz,
 Mietlemi się, wikle mi
 się, wile mi się, *gdy
 nie mogą przypomnieć.*
 Miksztatnik, tragarz,
 nofzarz, drażnik, *co
 dźwiga ciężary,*
 Minucyiarz, *co pisze pro-
 gnoftyki z gwiazd,*
 Minucyie, prognoftyk.
 Mirtynek, *wino mirtem
 zaprawione*
 Misiurki, *część szyszaka
 zastaniająca twarz.*
- Mistrnie, *chytrze co czy-
 nie.*
 Mkły, skłonny, poryw-
 czy, n. p. ręce mkle
 do złości.
 Mleczna, białomleczna
 droga, na niebie, pas
 niebieski, *białość na
 niebie, która podług
 niektórych zdania, po-
 chodzi z wielu gwiazd
 niedoyszanych.*
 Młokocina, *toza, z któ-
 rey kosze robią.*
 Młoto, słodziny.
 Mocownik, zapaśnik.
 Mokrzyny, *mokre mieu-
 sca,*
 Momocę, zaiakam się.
 Momot, zaiakliwy.
 Momotanie, *zaiakli-
 wość.*
 Monetnik, kambierz.
 Morag, moragowaty
 wół, wieprz, *&c.
 pasy różney sierci ma-
 iący.*
 Morze Chwaleńskie, *abo
 Azyatyckie, abo Ka-
 spiyskie,*
 Morze Europeyskie, *abo
 śródziemne.*
 Morze wielkie, *abo O-
 cean.*
 Mofzcz, mufzcz, *wino
 młode.*

Mo-

Motowaz 1. Rodzay	kalecie <i>Es</i> .
wedy z kilka na końcu	N.
haczkami. 2. <i>szmurek</i> ,	N.
którym przewiążwią	Na baluku leść, <i>racz-</i>
nicie, żeby się nie pląta-	kiem.
ły.	Na bark koń białe, <i>wierz-</i>
Mrę na co, barzo żądam.	gą.
Mroczek, mrozek, oczy	Na goli co leży, na <i>wi-</i>
mrużący.	doku, na goley ziemi.
Mudzę, bawie się gdzie	Na liczbie zostać, w <i>kal-</i>
niepotrzebnie.	kulacją wpaść.
Mudzi mi się, mieszka	Na lyczku co wisi, na
mi się!	nitce, na włosku. <i>sta-</i>
Muły, pantofle wyfo-	bo, tylko co
kie.	Na nice, na ręby, na wy-
Mumia, ciata namaszczono-	wróci.
ne.	Na ofrze z kim gonie, <i>po</i>
Munia, pień kamień (o	nieprzyjacielsku poczy-
człowieku leniwym, i	nam.
głupim)	Na pieprz zeydzie się
Mutat, ftal.	książka <i>Es</i> nic warta.
Mutant, młodzieniec,	Na prask trafić, na <i>sam</i>
iż głos dziecinny po-	cios przyiść.
czyną utracić, zład,	Na rękę wyzywam, na
mutuie.	pojedynek.
Mży, deszcz drobny pa-	Na słowie trzymam, <i>na</i>
da.	sustentacyi.
Mżymi się, drzemie.	Na storcz upadło co,
Mżyk, mżytek, zmurek,	krawędzią, rębem.
ślepa babka, gra taka.	Na stręcie, na razie.
Inne są: Machluie, ma-	Na traf co czynię, na
mrzę, Młodociany las	szczęście.
&c. Morderz, Moyki,	Na trzy zbyty; <i>zbytbar-</i>
Mozgowiec, Mrok pa-	zo.
da. Mszę się, wchem po-	Na zab mu to niepadnie,
raflam, Musnąć kogo po-	mało to nań.
	Nadmiarz (subst) zby-
	tek

- tek (*adverb:*) zbytecznie.
- Nadro, zanadrze (*to*)
naóra, zanadra (*te*)
n. p. w nadrze, w zanadrzu, w nadrach, w zanadrach.
- Nadziewam się, mam nadzieię *z ąd |*, nadziewam kogo.
- Nagłębek, nagłowek. ogłowka, gaganiec.
- Naperzam się, uprząć postawę, podejmuję boki, kokoszę się.
- Narozny, węgielny, narogu leżący.
- Narty, tyże,
- Nasiadka. kokosz, indyczka *Et* na jaycach siedząca.
- Nasierzwały, naieżony.
- Naspoł, pospołu.
- Nastotka, dekał, przykrycie.
- Nawilał, ofzalał.
- Niz, kozaczyzna.
- Niz, Nizak, kozak.
- Niziolek, łokietek. karzeł.
- Nocnica, ćma, omacnica, *straszydło* nocne.
- Nog, gryf, *zwierz skrzydlaty* baieczny.
- Nogieć, napaść.
- Inne sq.* Nasłoneczny, Nawchwał, Na wytworzoną z kim idę, *przesadzam się.* Nadmiarzek, Nadprożek. Nalezionek, Napadam na nogę, *chromię.* Napraszam, Naśladowczyną. Naftorczyć uszył, Natyrać majątność. Nawrzała czego skorupa, Nawrzał swejwoli. Naziemny. Niebianie, Niedosłuch, Niedowidz. *Et.*
- O. O.
- Obartel, obartlik, *zasłodka* u drzwi.
- Oberman, *igrzysk* sprawca,
- Obida, *mierziączka*, *z ąd |* obidzam,
- Obłoczyłość, *obłoków* zebranie,
- Obłokać się, obezrzec się
- Obły, okrągło długi.
- Obojako, wszelako.
- Obolewicz, oboprawicz, oboreczny, *i* prawą, *i* lewą ręką *dobrze się* biiący, *Et.*
- Oborne, *zapłata* za szkodę w polu od bydła.
- Obrzucam się na kogo, obrykam się, *hardzie* odpowiadam,
- Obwiąsto, obwiąska, *czym* obwiązują *sno.*

py, &c.	stamentu.
Obywam się, łomieszkać się.	Odużne, podarek dla po- stańca przynoszącego co,
Ochapia mi się kto, co, przypominam sobie, stać mi co na myśl.	Ofiarnik, który krwawe ofiary czyni, jak u ży- dów i pogan,
Ochędóżka, szata chę- doga do ludzi.	Oganiam proso cudze, pracuję za kogo.
Ochylam co, kogo, wy- mawiam.	Ognipiora, puchlina na głowie dzieci.
Ochynąć się, ponurzyć się w wodzie, abo, wdać się w niebespie- czeństwo.	Ogniwaczek, fenix.
Ociątnie, upornie, leni- wie.	Okask, lustra monstra, rewia,
Ociątność, upor.	Okaskę mieć, lustrować wojsko,
Ociekły, opuchły, nadę- ty.	Okymel, ocet [z] mio- dem,
Ociekły komu nogi, na- brzmiał.	Okulat, ostro! patrzący n. w.
Od matki komu zadać, bękartem nazwać.	Okupiny, bankiet w dzień narodzenia, lub imie- nin,
Od niewoli to sluga, koń, &c. nic nie wart.	Omaśta, okrasa potrawy, zład omaścić, omaś- ny,
Od ręki robić, niedbale.	Omawiam, ochylam, !
Odbyty pokarm, łacny do strawienia.	Omieniec ochrzypnąć.
Oddać stado małżeń- skie, ślub dać.	Opalka, naczynie, w któ- rym opalaia zboże od żdziebel, plew, &c,
Oddanie małżeńskie, ślub.	Opelki, obfiwiny.
Odmięcz, odwilż.	Opieńki, zęby przytar- te.
Odświętny, świętecz- ny.	Oplecek, kaftanik paja,
Odumarle dobra, bez te-	

- Opukały, pękaty.
 Orcle, kamienie *tamane*
u e ciosane.
 Orędzie, poselstwo, roz-
 kazu oznaymienie,
ztaqđ, oręduię,
 orędownik.
 Ortel, dekret, kaźń.
 Ofęka, hak *drewniany.*
 Ofierdzie, otoczyna,
przegroda we wnę-
trznościach, plewka.
 (diaphragma)
 Ofika, ofina.
 Ofkard, p. Bika.
 Ofkoła, brzożowy fok.
 Ofstrog, ostrożenie, ostro-
 grodzenie *ostremi ko-*
ty.
 Ofstrow, *Kępa na rzecę*
lub j. zierze trawę lub
chróstem p. rosta.
 Ofstryż, orzeł *morški,*
 Ofzeczeraam się, *wyżcze*
rzam zęby.
 Otchnąć kogo, zarazić
 tchem.
 Otręt, otarcie *obraźliwe*
nogi.
 Otrok, męszczyzna,
ztaqđ, otroczce.
 Owłzeki, *z wszystkich,*
całe. n. p. nie owłze-
ki dobry, nie całe.
 Ożga, opaleniec.

Ozimi, n. p. ozima pŕze-
 nica.

Ozionąć kogo. 1. *spóy-*
rzeniem swoim prze-
razic, jako wilk owcę.
 2. n. w. *cho wie żądać,*
i nby uprzędzić na-
dzisiaj. 3. opętać ko-
go, ziednać łaskę sobie.
lunę są Okęs, o wst.

Obalifty. Ochromić. Od-
 cimiam. Odmarkotywać.
 Odmoški dporne piŕmo
 Odsiedział się chleb. Od-
 warknąć. Odwołała nie-
 wiaŕta złoczyńcę skaza-
 nego. Okowaniec. Ok-
 ktenr papieru. Ofzemlały
 robacy. Otwieramna się
 gęby ludzkie. &c.

P.

P.

Pacholczno iść, z gro-
 madą ŕlug.

Paciepi, kąt *ciemny ja-*
ŕkinia.

Padwany.

Pagwica 1. *guz k rze-*
mienny do zapinania
kożucha &c. 2. bro-
dawka, abo cycek na
koziey ŕzyi. 3. Woleu
człowieka, ŕtura pod
gardłem wiŕzająca.

Paiz, (ten i ta) taroza,
króŕsza u konnych.

D

Pa

- Pawęza zaś dłuższa u *piefzych.*
 Pecka, jądrko w owocach.
 Paklepie, pierwsze wy-
 czesanie lnu, na wory
 zdadne. Cieńsze są Pa-
 czefi. Naylepszy jest
 Wyczosfek, z które-
 go płótna cienie. Co
 się na nic nie zdało,
 zowie się. Paździor,
 Paździerz.
 Pandry, pądry,
 Papuży, papużasty, żół-
 to zielony.
 Part, nic gruba z konopi,
 ztąd Parciany.
 Partesy, papiery muzy-
 czne.
 Parza, ospa, dla psów.
 Pasaman, taśma.
 Pasieka, pszczelnik.
 X Paтник, pielgrzym na-
 bożny, co po świętych
 mieyscach chodzi.
 Pawęza 1. Tarcza kon-
 nych, ztąd Pawężnik,
 co robi, lub co uzbro-
 iony pawężą. 2. po-
 waz, t. i. drag, któ-
 rym na wozie przyci-
 skają siano &c.
 Pawię się, kokoszę się.
 Peca, penca, pęciny, rze-
 mień u ptaków myśli-
 wych.

- Pecyna, paczyna, glina
 u pieców przegorza-
 ła.
 Pęga, łyft, łytką.
 Pęż, n. p. na pęzie co
 stoi, na widoku. Waż
 na drodze pężem na-
 stworzony, jak duha.
 Pica, spiża woienna, pro-
 wiant, furaż, ztąd Pi-
 cuię, picownik, pi-
 cowny.
 Pierzchnice, ospice czer-
 wone.
 Pierzeia, połać, szereg
 domów, strona ulicy.
 Pierzga, materya podob-
 na do smoły i wosku,
 którą pszczoły uoble-
 piąą.
 Pierzgnięta, jabłka słod-
 kie ranne.
 Pila go, (słowo nic nie
 znaczące pewnego, i
 trudne do własnego
 wykładu, jako n. p. le-
 lom palelom, tere fe-
 re, fidlu widlu, krętu
 wētu, fitu bziu &c.)
 znaczy obmierzenie
 czego,
 Piłę gram, wpiłkę gram.
 Pilatyk, kiiec, szlaga że-
 laz-

- tażna z krótką rękoięścią,*
- Płatnerz, *corobi zbroie.*
- Płatwa, *plta, trafta.*
- Pleśniwy koń, *szronowaty, mrozowaty, ci-sawy bialo-nakrapia-ny.*
- Pletwa, *plytwa, pióro to, którym się rybarusza.*
- Płoń, *plonia, na rzecze zamarzley dziura po wierzchu zamarzła.*
- Płonieję *1. wy adzam się, żyźność tracę. 2. wygorzeć od słońca. n. p. płonieje, wypłoniało zboże.*
- Płótnik, *szkoła, gdzie płonki sadzą.*
- Ploton, *rota piechoty.*
- Ploty, *warkocz, włosy zaplecone.*
- Płuca (*ta, abo te*) *n. p. zdrowa płuca, abo zdrowe płuca.*
- Pływaczka, *1. pławki dziecinne na których się uczą pływać 2. kąpiel. n. p. puścić konie w pływaczkę.*
- Po plecach to moich, *zdołam.*
- Po poświecie jachać, *po*
- gwiazdach, *w jasną noc.*
- Po prawey stronie rzeki, *miasto, zamek, &c. po prawy ręce płynąć mu z wodą.*
- Po słońcu jachać, *mając wtył st. n. e.*
- Po wietrze. *po wodzie stać, jachać, &c. mając w tył wiatr.*
- Wzwiatr, *wzwodę, przeciw wiatru, wodzi e.*
- Pobierki, *ostatki pozbierane.*
- Poboiewisko, *plac potyczki.*
- Poboż, *pubog, herb pewny.*
- Pobor wiatrowy, *uciążliwy, z niczego.*
- Pochod, *początek, pochodzenie. n. p. pociągni to do swego pochodu; obroć oczku pochodowi i końcowi; pochodem tedy te rzeczy są dobre.*
- Pochopny, *pochyły. n. p. pochopne strumyki, skłonnny, n. p. takie towarzystwo pochopne do złego.*
- Pochutniwam, *pochutni- wać,*

- wać sobą, *po*krzykuie *stawiać* mirysca *nie-*
weso. *orane*.
 Pochwiciel, świst, *Polanek n.p.* siedzieć na
 wiatr tegi. *po*łanku *nie całym so-*
ba, ale połową si dziać
 Pocierpka, smrodynia, *ba, jako* gdy dwóch na
porzeczki czarne. *stołku*.
 Poczefne, poczta, *Polatka, flaterka, blaszka*
złota lub pozłacana
w szęca u bogatey su-
kni dla ozdoby.
 Poczta. 1. *poczefne*. n. p.
 dać pocztę komu. 2.
żołnierze pocztowi 3.
rodzay ognistych kol
w feierwerku. 4. *po-*
stać na pocztę listy.
 Pod rękę pismo, abo pi-
 fać, *litery pod lewą*
reke stawić.
 Podaie między ludzie,
 głoszę.
 Podciąg r. p. Siefertzen.
 2. (*Subtensa*.)
 Podmówili sobie, *po*staia-
 li się.
 Podpołały, szary.
 Pogębek, policzek.
 Poglówie, pogłównie.
 Pogrobek, *po*zostały *syn*
po Oycu.
 Pokraka, 1. *nie*szczęście
 n. p. ciężka na mię
 napadła pokraka. 2.
 zwada. -- n. p. mia-
 łem z nim pokrakę.
 na Pokraczki orać, *zo-*
stawiać mirysca *nie-*
orane.
 Polanek n. p. siedzieć na
 połanku *nie całym so-*
ba, ale połową si dziać
 jako gdy dwóch na
 stołku.
 Polatka, flaterka, blaszka
 złota lub pozłacana
 w szęca u bogatey su-
 kni dla ozdoby.
 Półchłopowie, rzezańcy,
 Półbrat, brat jedney mat-
 ki, *in*szego Oycy.
 Pomierzwić, *po*kudłać
 włosy.
 Pomort, instrument,
 Ponękać kogo, pokonać.
 Poniewieram się *w*łóczę
 się, *to tu to* owdzie
 Ponik, *loch* podziemny,
w którym *nik*nierzeka,
 a o kilka mil *znowu* się
 wynurza. 2. zdrady.
 Ponika woda *Śc.* wsię-
 ka.
 Pontal, broga *o*stro się
 koncząca.
 Pontal, pontaly, *jakiż-*
kolwiek ozdoby *szczy-*
*u*szu, *jako* to *zau*szni-
 ce, *korale* *Śc.*
 Ponura (*Substant*) *po-*
nurność.
 Popłatek, podatek.

- Popędzam, i. poganiam
n. p. popędzam bydło
2. *szczenię*. popędzić
psa na kogo, 3. *Gonę*
n. p. popędzić zaiącą.
- Poprawiny, o picciu, gdy
nazajutrz lepię sobie
poprawię.
- Poradnie, podymne.
- Poroże, rogi, *bierzę się*
za orężę.
- Portugał, dukat.
- Portyera, załona do
drzwi.
- Porubnik wolny z wol-
ną g: *zefszący* Kazirod,
Kazirodziec, Kazirod-
ca, *który z krewną*
grzeszy Cudzołoż-
nik, *kiedy nie z wolną*.
- Porwon, *nie stoję oń, choć*
do kata. *ziąd* porwo-
ni (o *wielu*) porwo-
neś mi; porwoniście ;
porwono to rzemio-
flo katu; porwone bo-
gaćstwa poganom *Esc*.
- Porwoneś Panu Bogu,
oddaję cię Bogu.
- Pośnik, *kolacya postna*.
- Połowa, *pokład, pomost*
prosty chatupy.
- Postanowienie ciała, *kon-*
sytucia.
- Postanowić się, *obrać stan*
- ziąd* Postanowienie.
Postawnik, *duża świe-*
ca.
Poświata, *światłość od*
księżycy.
Poświata jasna, *noc ja-*
sna.
Poświata szara, *niejasna*
noc.
Poświętne, *mieysce po-*
święcone Bogu, *abo*
grani Kościelny.
Pożwa, *pożewka*,
Potemny, *powolny ko-*
mu.
Potrzos, *wrób trzciny*.
Powerek, *nosidło, drą-*
żek do nożenia ce-
brow, lub wiader.
Powiara, *powieranie,*
zabobon.
Powoynik. *pielucha,*
Powrosło, *czym snopy*
związują.
Powzdać urzędu, *zdać*.
Powfinoga, *biegas, bie-*
gun.
Pożog, *pożoga, wielki*
pożar.
Pracel (ten) *obarzanek,*
pirog.
Prąd, *g, prędu, prądu*.
Prąg, *prąga, pręgiarz n*
p. u prągu abo u prę-
gi. abo u pręgiarza.
Pra-

Prasol, co sol przedawa z tąd Prasolka, Pra- solstwo.	Przewaga, impreza, rzecz wielka i trudna.
Prążka, prążka, linea- menta na dłoni z tąd Prążkowaty.	Przewodzę prawo; wy- grywam u sądu.
Prażmo, zboże młode prażone.	Przewora, pobocze, przegroda, jak w staj- niach dla koni.
Prezbiter Jan, Cesarz Abyssyński.	Przez dzięki, bez dzięki, nie ochotnie.
Proszak, prosciel.	Przyczynek, przydatek. (corollarium)
Prowadź się, pr. cz. z tąd.	Przykrzykam, krzykiem p. wi rdzam
Pryciam, doshodzę wę- chem, śledzę. z tąd prycianie.	Przyłbica, zblachyrzecz okągła na głowę p. Szyszak.
Prysknię, piątnię, zna- czę, z tąd pryskowa- nie.	Przymiarek, naddatek.
Przeczera, szyderz.	Przymierze krwią czyią napisać, w przymie- rzu obiecać kogo za- bić.
Przekęfitytel, przezżak, niedouczony.	Przypołudnica, przypoł- nica, diabeł o południu pokazujący się w po- staci niewiasty.
Przemieram czego, ta- knę bardzo.	Przyradzam się komu, podobny jestem.
Przemycam cło, prze- jeżdżam.	Przysięgę komu spuszc- zam, przyśięgam.
Przeobrazić człeka w wołu, przemienić.	Przyśleżnie, pod przy- sięgą.
Przepieruję głosem, tre- lem śpiewam.	Przywachrolic się, przy- czołgać się.
Przefedni, trzeciegod- niowy, co trzeci dz. eń	Przywianek, wyprawa córki.
Przefądzić to, niepody- dz e. to płazen.	
Przesypać konia, ochwa- cić.	

- Pucek, ostatnia część warg. 2. (w owocach, gdzie był kwiat.)
 Pur, p. Japurt.
 Pustuię, szaleię, skacze szalenie.
 Pużyna, ktoś niski, który się żąc nied, co się od innych odrodził.
 Pyklę pyplę, smaruję co dotykając się, ztąd py-
 skle się
 Pytlik, siatkowaty worek.
 Pytki, tortury, wybady-
 wanie się. n.p. trzy
 razy był na pytkach;
 wzięto go na pytki,
 wytrzymał pytki.
 Inne są: Pafmem się
 ciągną góry, pafmem
 lecą gęsie &c. Paf-
 rzyt, pafobrzuch. Pier-
 ny, Pierzła skry, sypią
 się.
 Pierzgnie mi twarz.
 Pies na robotę. Pla-
 skaty. Pełcie, plewi-
 dło. Płocica, Pluta,
 pluskota.
 Po cudzey woli chodzić.
 Po ludziach kogo no-
 fić. Pobrżeże. Polka,
 polica. Popierzylśnieg
 ziemię. Poślad jadę.
 Przygarśnie, przy-
 garśc. Przyłuda &c.
 R. R.
 Ramota, pismo ni-
 kczemne, złe wiersze.
 Rantuch, płaszczyk bia-
 toglowski.
 Rata wołać, gwałtu.
 Ratay, rolnik.
 Rdzebina, ogrodzenie o-
 stremi koty.
 Rędzina, ziemia tłusta,
 Reż, żyto. (itowata,
 Rodowic, niewolniczy
 syn.
 Rosocha, jako to u drzew,
 u rogów łosich, gale-
 zie, ztąd rosochaty,
 rosochatość, rosocha-
 cieię.
 Rosomak, zwierz obzar-
 ty, duży jak pies, gło-
 wy kociey, ogona li-
 siego, czarny sierści,
 gdy się ożrze, cisnie-
 się między dwa drze-
 wa.
 Równianka, pęk kwiec
 Roziem, jednanie, ztąd
 Roziemca, roziemny,
 rozeymowy.
 Rozooki, zezowaty.
 Rozwoływam głos, na-
 prawnie wołaniem.
 Rozwora, drzewo u spo-
 du wozu rozszczepione

Rteć; żywe srebro.	wiersze.
Ruda, nawalność.	Rymuje się mowa, klei się.
Ruffan, nierządnik, zład	Rywula, wina rodzaj.
Rufianka, rufiański, rufiaństwo.	Rząp, ogon bydlęcy kościśto mięsisty, k om włośów.
Rug, inkwizycya.	Rząp wodny, skrzynia, gdzie woda spływa.
Rumuie, ruguie.	Rzeczyśko, n. p. Wisliśko, &c. kedy dawniej plynęła.
Rurmus, wodociąg, pompa.	Rzęsa, Rząsa (wodna) drobniuchne listeczki, na wodzie, co kaczkę jedzą.
Rużony powietrzem, paraliż m.	Rzeż bię, rzne bydło.
Rutgiser, mofieźnik.	Inne są: Reżtem, reżtą goni, Równia. Roztaczam włosy, rozszczypaw ogon. Rozwodziny. Rozwołać komu głowę.
Rybalt, śpiewak muzyk.	Rurmistrz, Rzewno mi &c.
Rybok, rybook, perta p dozna do rybiego oka.	S. S.
Rycwerki p. wycwerki.	Sabina, sawina, drzewo podobne do jodły.
Ryczart, pożyczek taki, że gdy na czas kto nie odda, wedwoy-na ob pierwszego pożyczku przepad : gdy drugi raz, wedwodyna sob wtórego przypadku dać ma: gdy trzeci, we dwodyna sob trzeciego, &c.	Sadzel, wrzód, guz, rana.
Rydwan, wóz kryty,	Saia, sukno Włoskie.
Rygiel, klin u nog stołowych.	Saian, suknia taka była u Rzymian.
Rylec, dtoto złotnicze, śnicerskie.	Salaż, budka z chróstu.
Ryma, katar.	Salsza, kwaskowaty przyśmak.
Rymuie, rym piżę,	

- Samokacca, samobóycyca, Skarłupa, łuska węzo-
 ztąd samokactwo. wa, skorupa żółwia,
 &c.
- Samokupiec (monopola) kto y ma przy- Sklenica kurowa, duży
 wiley sam jed-n kupo- ku el.
 wać i p-z dawać, ztąd Skleńo co utęchło,
 Samokupstwo. Skocięc, trzecia część
 uncyi, abo pallora to-
 ra.
- Samopsza, pżenica ja- Skofia, czepek, nocni
 ra. czupka.
- Samotność, ośóbnóść, Skołożrzy, skorozrzy-
 ztąd samotny. wy owoc, &c. rany.
- Sanica, fanna droga. Skomoroch, niedzwie-
 dnik.
- Sanki (kość) kluczyk, Skopiec, garnek.
- kluczka, kość ramien- Skot, bydło. z qd, sko-
 na nad pierśiami, dwie tnik wygon, skotopas,
 ich jest. prawa i lewa. abo skotarz.
- Seięgacz, żyła klei wa- Skotopaski, piosnki pa-
 ta, muszkułow koniec stusz.
- żyłoty.
- Sciernisko, rżysko. Skręt, powrozek raz po
 ścięta śmierć, ścięcie prostu skrecony
 głowy. Szczyptkany, wiersze
 uszczypliwie, tańca.
- Sep, podatek zboża. Skrzeczek, mysz ziem-
 na wielka.
- Serdak, kaflanik. Skrzybam, skrobie co
 przeraźliwi.
- Sergiel stróż domowy, Skrzydłoblonisty, bło-
 co posługuie. niafio skrzydły, m ię-
 cy skrzydła bez piór,
 jak nietoperz.
- Siadło, grzęda, siedlisko Skurlat, skura do tat nia
 kurów. faryck bótów, &c.
- Sieklem raniony, cięciem. Skwarne, na womit dla
 Siestrzan, podciąg, bal- p. aków myśliwych
 rać, na k'óry się wspie- Skwi-
- rać poprzeczne balk.
- Skapać, znikczemnieć.

- Skwinancya, choroba w paszczekach nieznośna, pospolita psom, wilkom, czasem świ-
niom.
- Slepię, ślepiam, niedo-
widzę.
- Slepie, oczy.
- Stonecznica, choroba
szkapią, zawrót gło-
wy od upału.
- Słozem uderzyć, powoli.
- Słubu winien, obowią-
zany do zachowania
słubu.
- Słuch puszczam, rozgła-
szam.
- Smielek, żartowniś.
- Smolnica, maźnica.
- Smrok, smroczyzna, p.
świerk.
- Smyk, złodziey matych
rzeczy.
- Sneżka, synowa.
- Snieć, (we zbożu) ziar-
no czarne zepsowane,
we środku jak sadze.
- Sniedny, co można jeść.
- Sniedne chować oliw-
ki, &c. marynowane.
- Soińsze, traktaty, przy-
mierza.
- Spaćhać co, zwęszyc,
zwiertzyć.
- Spas, spasienie, szkoda
- w zbożu, abo włące.
- Spiegierz, spieg.
- Spienieżyć dobra, pieni-
żami odbierać, nie
żywnością.
- Spik, letarg.
- Spizarni, szafarz, straw-
ny n. p. u spizarniego.
- Spizuię, chowam, skła-
dam w spizarni, ztąd
spiza.
- Spopadł sobie, spopadli
sobie, wprowadzili
co złego we zwyczaj.
- Spostrze się tyle, zmie-
ści się.
- Spowiedzieć się, Imię swe
powiedzieć.
- Sprawy poczet, woysko
wycwiczone, abo uzy-
kowane.
- Sprys, zastrzał, podpora
z drzewa, abo z muru
dla umocnienia scian.
- Sprzeżay, bydło, i naczy-
nie wozowe pługów.
- Spuszczam-Krowy doię.
- Sztafier, lokay.
- Stapor tłuk, którym tłu-
ką co w stepie.
- Starba się cyga, koło,
&c. kiedy ustaie krę-
cić się, i na tę, i na owę
stronę nachyla się.
- Starnienie, p. Tarnienie.
- Ste-

- Stegno, stegnisko, *ślad stopy.*
 Stępia, kroczy, *mierne postępowanie. ząd,* stępią iachać.
 Stępicza, *tapaczka na zacięca.*
 Stochmal, *omieciny we młynie. kurzawa mączna.*
 Stoliman, stwolim, olbrzym.
 Storcze, nastorczyć, *naieżyć.*
 Stradza, nędzny.
 Stradzka, nędza.
 Strangarz, balka.
 Strangurya, *uryny trudność z bolem.*
 Strefa, *1. taśma, galon. 2. paski w materji. z tą* Strefisty, strefowany.
 Strefa na niebie, *promień od obłoków w różnym kolorze prosto odbijający się.*
 Strefy papierowe, *żyty, iak lenie iakie.*
 Strefa świata, *(zona mundi) kray świata różniący się ciepłem lub zimnem.*
 Stręt, *na stręcie, na razie, po drodze.*
- Stroka, p. strefa.
 Strońnik, partyzant.
 Strop, połap.
 Strucla, *pirog duży, podługowaty, a post. zodu ku wzdłuż kręcony.*
 Strug, struga, potok.
 Strukezafy, stołowy, *co do stołu nakrywa.*
 Strych, *dział stary żebrzący.*
 Strychulec, *deszczka, którą zboże strychują mierząc, aby miara równa była z brzegami, a nic nie było nad strych. Czasem niewłaściwie bierze się n. p. Pod strychulcem śmierci nikt głowy nie ochroni.*
 Stry (niewłaściwie) *przykry upominek. z tą;* Nie bądź mi stryem, t. i. *nie łay mię.*
 Strykać, *1. wytryskam.* stryka woda z cewki, krew z rany. *2. kole,* n. p. stryka mię coś w bokach. *ząd* Strykanie
 Stryknienie.
 Strzępek, *strzępki kof matość na kobiercach kocach. &c.*

Strzeg-

Strzępię, włosy kędzie- rzawię.	zimndak, skąpy.
Strzępię plotno. wycią- gam ni ki.	Swiadczy list, kreden- cyalny, któ y daią po- siom swym Kró owie.
Strzępię głos, wycwer- kuię, trelem piewam.	Swiadomia, człowiek świa tomy, abo ludzi;
Strzępiwiatrowdę, wzdę- ma.	świadomi, k brych kto może brać za świadki.
Strzyż, strzyżek, strzy- żyk mały ptażek pō- dobny do królika.	Świątek, świętofzek, Świątnik, Kalendarz o świątach.
Stwolin, olbrzym.	Świedzę, świerzob spra- wuję, ząd świedze- nie, świerzobienie,
Stworny, sforny, skro- mny.	Świerk, świerczyzna, ro- dzay jodły.
Styk, kozica, kiy osadzo- ny w żelazo, którym, z lemieszca ziemię zgarnywają.	Świerzobka, kobyłka, klaczka.
Styma, poważenie.	Szadz, śrzon, ząd Sza- dzieię, ofzadzieć.
Stypa, obiad żałobny.	Szampierz, fryerz, zalo- tnik.
Suchooki, twardy do płoczu.	Szar gontow, rzęd przy- b tych gontow dachu.
Sudamny, galant, wy- smukły.	Szarek, w podtych su- kniach jakiegożkol- wiek koloru.
Suię, sypię.	Szaruga, burza, niepo- goda.
Suleiaty, pończochy pil- śniane.	Szarwark, pańszczyzna.
Sułwica, sułwia, sielawa	Szafzek, błazen, co bla- znu e.
Sufz i. wosk puffy. 2. drzewo uschłe.	Szafzor, zalest, n.p. wo- zy się ruszyły straż- nym szafzorem, abo rzecz
Sufiel, szczur wielki polny.	
Swak, szwagier.	
Swędra, (o człowieku) 1. gnoiek, śmrod. 2.	

- r zecz sprawiająca szelst, n. p. co żywo funie szafzorem.*
 Szawłok, wór skórzany, waliza.
 Szczekula, pies uftawnie szczekający.
 Szczerka, woda, krew, wytryfska.
 Szczeżuia, łuska ryby, krokodyla.
 Szczubiałka, szczublica, szczuka mała.
 Szczudlek daię n. wt. przymawiam.
 Szczykam kwiaty &c. paznogciem ucinam.
 Szefelin, włócznia.
 Szekłak, szakłak, cienie.
 Szepielak, szepluń.
 Szepioł, szepiołka, co donosi, plotkarz.
 Szerm, zamach ciężki. n. p. jednym szermem uciał głowę wołowi.
 Szerźnie ma w nosie, zły.
 Szkudła, gont, ząd
 Szkudły, Szkudlarz.
 Szła, śła, szleyka. n. p. wezli iść.
 Szlacharz, ptak rodzajem nurków.
 Szlak kruzców, żużel.
- Szlak go ruszył, paraliż
 Szlak świata, kray, koniec, &c.
 Szłopa, łapa.
 Szłyk, czapka wyfoka coraz węższa ku górze.
 Sznura, binda.
 Szoldra, szynka.
 Szoltys, przelożony w eyski, ząd szoltyfik, syn, szoltystwo, szolectwo.
 Szorboch, gnilec, szkorbut.
 Szorc, szorstfal, szustfal fartuchrzemieślniczy.
 Szorstyn, kominek.
 Szpaga, czym deski u drzwi z sobą spaiąg stolarze.
 Szpagat, czym obwiązuąg flaszki, aby co w nich nie wietrzało.
 Szpatela, instrument lekarzki nakształ łopatkki.
 Szperuę, szacuję ząd szperowanie, szperownik, szperunk.
 Szperunk, w budowaniu zastrzał.
 Szplacheć, splacheć, szmata, co się oderwie od sukni, także scierka, tak.

- także suknia uboga | Szorc.
 wytarta. | Szyb, strzałka dziecinna,
 Szpotawy, krzywonogi. | z piórem,
 Szpruchy. n. p. twoie to | Szybała, szyderz, prze-
 szpruchy, *szepty*. | chera.
 Szranki, *mey ce okiesz-
 ne, abo ogrodzone do
 potyczki, do igrzysk.*
 W szranki wstąpić na
 pojedynkę wynieść, abo
 dy patować się.
 Szropa, grzeblo. Przed-
 tym starzy używali
 tego instrumentu w ta-
 ż i dla ochłodzenia się
 z brudu, teraz konie
 tylko nim chędożą.
 Sztaba (w statku) przód
 okrętu.
 Sztaby, szlagi, legary
 wschodowe, w które
 deski wschodowe, po
 których wchodzi, są
 wprawione.
 Sztylam, szpetnie cho-
 dzę.
 Szubet, spiączka, letarg.
 Szuia, podły, nikczem-
 ny człek.
 Szukayło, rozbojnik.
 Szumileb, fantaftyk,
 mozgowiec.
 Szupinka, tupinka na
 ziarnie nie obitym.
 Szustfal, szorstfal. p. |

- Szorc.
 Szyb, strzałka dziecinna,
 z piórem,
 Szybała, szyderz, prze-
 chera.
 Szyiowaty, szyi grubey-
 Szynkiel, koniec osi wo-
 zowej.
 Szynwaga, instrument bu-
 downczy, abo stolar-
 ski do ustanowienia
 prosto ku górz robo-
 ty, jest jako T wywró-
 cone tak L, a sznurek
 w górze na dół z oło-
 wkiem wisi. Różni się
 od szrodwagi, formą
 tyło, iż ta jest jak kro-
 kiewka.
 Szypeł, szypełek, węzeł.
 Szypka, szypulka, pipka,
 piórko odarte.
 Szypłę, zagniatwane
 rzeczy rozplątne.
 Szypłę komu koło mie-
 szka, chcąc co ukraść.
 Szypulka, koniuzek o-
 woców.
 Szyszak, helm, helm,
 różni się od przyłbicy,
 iż ta jest niska, okrą-
 gła, ów zaś jest wyo-
 ki. Bierze się czasem
 za Szłyk skurzany
 Twardy, szyszakowaty.
 In-

Inne są: Sadowię Sa-
dowie się. Saletrowy,
Saletrzany, Saletrzyfty.
Skażca. Sili się łakom-
stwo Skwara, Skwar Slep-
pa ćma Słomny. Służę
na kosi hufarską haydu-
cką piechotę, na małe
myto. Spi on na to do-
brze. Spolnictwo. Spół-
ka, w spółce zdradzić.
Starek, starka. Strafiam
się z kim, &c.

T.

T.

Tabor. n. p. taborem się
stawić, stanąć, nastę-
pować, położyć się;
wozami się obwaro-
wać, otoczyć się dla
bezpieczeństwa.

Tabor pastuszy, przeno-
śna owczarnia, abo
ploty, któremi owce na
noc ogradzają.

Tacher skurek, 12. sztuk.

Tafta, szata z ciekłej ma-
teryi, jako to z jedwa-
biu, &c.

Tantoni się ogień, wzma-
ga się, wybucha.

Tarantula, krzeczek, ro-
bak podobny do jasz-
czurki, ale mniejszy
ukąszony człek od nie-
go, śmieie się, płacze,

śpiewa, śpi, skacze, drży
lekarstwo na to muzyka.

Tarkocą liny napięte, to-
skot czynią, ztąd tar-
kot powrodów.

Tarnę, czwie, jakby
mrówki po skurze cho-
dziły, ztąd.

Tarnienie, starnienie, (af-
fekcyja taka skury, iż
się zdaje, jakby mrów-
ki pełzały po skurze.

Tasz, namiot kupiecki.

Taszka, kaleta.

Tatry, kępak, Bieścia-
dy, Karpackie gury
&c. jest to jedna góra
pasmem się ciągnąca,
różnie w różnych miey-
scach nazwana.

Tażę, tęga mię po kim,
za kim, tęsknię po kim.

Tefzarz, stolarz.

Tię, węgle, pale, tła, tle
drzewo, tleie.

Tłucz, tłucza, ospa, dla
psów jadło.

Tłukę sprawić czego, ja-
ko postrzyżyn owiec,
żniwa; bieśiadę.

Tłuszcz, rzelza.

Toboła, torba pastusza,
abo podróżna.

Toczkiem, tocząc.

To-

- Topielnik, topień, *djabelstwo wodne straszące ludzi po rzekach, bagnach, które p ganne zwai Ne rides, Nalades Nymphæ.*
- Traftarz pletownik, *fls na trystach.*
- Tragant, drabant, hayduk.
- Tragi, *drążki, drugi, do noszenia, ztąd Tra garz.*
- Translaps, rok przepłyty, *którego nie było sądow.*
- Trcia, trcinisko, *gdzie trcina roście czalem, mnóstwo. n. p. ludzi iak trcia tam stoi trcia tam była kopii Tatar- skich.*
- Trcionka, trcialka, *smok do ciągnięcia ukworu abo liwar.*
- Trefny, trafny, żartowny, *ucieźny.*
- Trepele, *kotniarz z pło- tna marszczony iak u żydow, lub Hiszpa- nów.*
- Tret, ulica, rynek. *n. n. tak się na tracie baby wadzą; z tretu to wieść ztąd: Tretowy*
- co się na tracie rad ba- wi człek podły.*
- Treter, ucieczka..
- Troyfery, (*tricolor*) *by- li niekto z y t k naz- wani abo iż trzy języ- ki umieli, abo dla rzecch osobliwż ch przymio- tow.*
- Trteć, trtecz rteć, mer- kuryufz. *żywe srebro.*
- Trukles, Stolnik,
- Trunąć, piśnać bąknąć. *ztąd trunienie.*
- Trupam się, *kamienistą, korzeniistą drogą iadę, ztąd Trupanie.*
- Trykam, tryklam, *roga- mi b je. n. p. kozioł tryknał owieczkę.*
- Trzebie, czyście, pokła- dam. *ztąd, Trzebie- niec, rzezaniec.*
- Trzęsiogonek, pliszka.
- Trzymonaw, *ryba ba- ryczna zatrzymująca ok et.*
- Trzeszczki, *kości mate d obne w stawie rąk, u d g.*
- Tucya, *miedziane żużele*
- Tucz, tuk szpik.
- Tudzież 1, *wraz 2. tuż: blisko.*
- Turban, turbant, tulpant tul-

- tulbant, tulipant, *zawoły Turecki Perski.*
 Tulich, puinał.
 Tur, bestya dzika, i frog podobna do woluty, wielkość a wszystkie inne piórcz sionia przechodząca. Zubr, także jest wół dziki, ale mniejszy, ma grzywę jak u konia, i bojaźliwy; rog ma tak zakrzywione, że jemi ranić nie może. Jak tych, tak i owych u nas nie widać.
 Twarz, u człowieka, i u bestyi: Oblicze, u człowieka tylko.
 Twierdziżna, twardy grunt ziemi.
 Twor, stworzenie, n. p. tworow dzikich frogość,
 Tworzydło, mieszek, w którym syry wyciskają.
 Tylec noża, szable, brzytwy, nie ostrze.
 Tylkory, tak różliczny, abo tyle części mający.
 Tyryaka, teryaka, dryakiew.
Inno sq. Tytel, *abbr.*
- wiacya.* n. p. piśmo tyłkami piśane. Tarchać, potarchać włosy, Truciel, truciźnik.
 U.
 Ubarwić, n. p. wiosna tąki ubarwita.
 Uczciwe komu przyznać, a brego łóża przywilej abo stan komu dać.
 Ukapki wina &c. co w podstawku.
 Upleniam czego, amnieyszam.
 Uraz, poruszenie krzyża z dzwigania ciężaru.
 Urobek, zarobek.
 Urt, i. pieniądz na dwa złote wychodzący. 2. u złotnikow czwarta część czerwonego złotego.
 Ustoiny, drożdże, fuzy.
 Ustyrk, usterk, potknięcie się ztąd Ustyrkam się, Ustyrkliwy, Usterkliwy.
 Uszczykam, uszczknąć, n. p. uszczknęła mię pszczoła wąż &c. ukąsiła. Uszczknąć kwiat, pazurem uciąć.
 Utok, wał krosienny.
 Uwiązek czym uwiązu-

- ia, tyko, sznur, tańcuch
&c.
- Uwróć, uwrot, w oran-
niu.
- Uwiąć się, usadzić się,
zawziąć się.
- Użęga n. p. pokrzywy
go użgnęły; żal go
użęga.
Inne są: Ucieram flo-
wa, rzeczy, trudno-
ści. Uczosnąć gałąź.
Utracam sprawę, prze-
grywam. Ukrzepić pa-
nowanie &c.
- W. W.
- W dorywczą, co robić,
gdy co zeydzie czasu
od innych zabaw.
- W kupę mi idą oczy,
spać mi się chce.
- W ogledziny jachać, dla
obaczenia.
- W rozmaczki jaie, mięk-
ko gotowane.
- W śpiączki, we śnie
przez sen.
- W stoiączki, stoiąc co
robić &c.
- W żywe oczy będę z
niego sztydził. na o-
czy. W żywe oczy
kłamie, oczewiście.
- Wacek, worek na pieni-
dze.
- Wachel, wachlarz, in-
strument z piór dla
poddymania ognia. Ko-
biet zaś, wachlarz,
nie, wachel.
- Wachta, warta straż,
ztąd wachtuię.
- Wądka, węda.
- Wągry, węgry, wysypa-
nie na twarzy, jak
krostki jakie z białą
wewnątrz materyą.
- Waleń idę, cwaleń,
szumno stąpam.
- Walczos, drzewo do ro-
bienia czego, jako to
klepki, deski &c.
- Wantuch, wór duży z
grubego płótna, na
chmiele, wetnę, &c.
- Wap', (po proflu) żo-
łądek. n. p. kręci mi się,
związami się na wapiu.
- Warchoń, znaczysz zwad-
dę, i zwadliwego, ztąd
Warchole się.
- Wardawy, mankaty,
który lewey ręki mia-
sto prawey używa.
- Wargelt, (w prawie)
nadgroda za szkodę,
ranę, ochronienie czle-
ka, bydłęcia, zabicie
przypadkowe. n. p. za-
płacić wargelt za co;
cały wargielt 18. grzy-
wien.

- Wark, warch mam na kogo, gniew.
- Wartam wrzecionem, obracam kręcę.
- Wartaczka, wartolka, instrument do kręcenia nici. p. Wijadło.
- Wartman, rotman, który jedzie przed statkiem nafadowanym, szakując, kędy ma płynąć.
- Wartuie, 1. strzęgę więźnia. 2. po księgach, szukam, przewracam.
- Wasąg, wóz pleciony z łozy.
- Wątek, (u tkaczów) są nici w poprzek ośnowy idące niewłaściwie znaczy dostatek, pieniądze, potrzeby, nauka, &c.
- Wątory, brzegi u beczek, kuf.
- Wawor, waworek, węborek, wiadro.
- Wawoz, droga między górami.
- Wawrzyn, laur. n. p. z wawrzynu wieniec, ztąd Wawrzynowy.
- Wazal, holdownik.
- Węgry, podwoy.
- Welens, szata żołnierska bogata, którą na zbroię kładziono.
- Welń, wał na wodzie, ztąd Welniſte morze.
- Wendeta, tandet, miejsce przedawania różnych rzeczy ztąd Wendetarz, wendetarski.
- Wersal, wielka litera, jako z początku, lub od punktu, ztąd wersalowa litera.
- Weżyſko, 1. nasienie węże, abo jayko wężowe. 2. plac wymierzony na 10. prętów w szerz, i tyleż w dłuż t. i. 100. prętów kwadratowych.
- Wiaduk, przewodnik, abo świadom czego.
- Wiano, zapisy męża żenie n. p. wzięła, dostała, trzyma tę wieś wianem. zaś Posag, co rodzice dają córce za męż, lub do klasztoru idącej.
- Wiatrowilko, miejsce, gdzie się wiatry często zbiegają.
- Wiazań, wiązanka, wiązka.
- Wici wojenne, uniwersał wzywający na wspólite ruszenie.
- Widz, dozorca, wiedz.
- Wiesca te (plur.) roki wiel-

- wielkie, sądy ziemskie
n. p. wieca nie doszły.
- Wiecha, wieniec z czego-
kolwiek, jako u winia-
rów przy szynkowni,
złąd przysłowie: Wie-
cha bez wina i piwa,
tytuł bez rzeczy. Spra-
wiedliwość ich pod
wiechą przedawają;
od wiechy do wiechy
pije. t. i. od karczmy
do karczmy.
- Wiekiera maczuga, pał-
ka, laska pastusza.
- Wielkierz, ustawa po-
spółstwa potwierdzo-
na od zwierzcności.
- Wiernek, faworyt.
- Wierza. co na ryby zaśta-
wują.
- Wierzba, powrozek z
łyka.
- Wierzbieniec, | wierzbo-
wy gay.
- Wierzchowisko, | sam
wierzch drzewa.
- Wierzylko, gdzie drwa
rąbią.
- Wijadł, miecielica, ku-
rzawa, zawierucha.
- Wijadło, kołowrotek
do zwijania nici.
- Wikle mi się, miętle mi
się, mętle mi się, wije
mi się na języku.
- Wikomt, namiestnik Gra-
fa.
- Wiła, głupiec. n. p. o bo-
gaczu wilo.
- Wilcza choroba, gdy kto
źrze wiele, a nie mo-
że się naieść.
- Wilkom, puhar duży.
- Wiłuię, nawilał, otza-
łał,
- Wily robić, szaleć.
- Winę biore z kogo, ska-
zuję na karę pieniężną.
- Winorośl, latorośl
winna, która owoc
wydaie.
- Wino S. Jana, porzec zki.
- Wiotchy, wytarty, stary.
wiotcha suknia, trze-
wik.
- Wiotesz, wioteszka, sta-
rzyzna, suknia wytar-
ta.
- Wiotesznik, partacz,
starych rzeczy popra-
wiacz.
- Wiotszeię, starzeię się.
- Wiszoprost, linia geome-
tryczna.
- Witay mi to, dobry to
zysk, obrywka, dochođ,
grzanka &c.
- Witwina, kozłina, mło-
kicina, chrościna, ro-
dzay tozy, z ktorey ko-
szyki plotą.

- Właz, wtret, wtrecień,** który się wdarł na urząd mocą.
Włochaciny, kosmaciny, zład Włochaty.
Włoczek, bronownik.
Włoczka pisać, literami ciągłemi pisać, abo jednym ciągiem, jako przedko piszący.
Włofisty, włosow pełny, obrośły.
Włosie, to. (collect) n. p. deka z włosia.
Włofiały, do włosów podobny.
Włofisty, pełny włosów, obrośły.
Włosień, ta, włosie uwędy.
Włudzam, wmawiam n. p. włudzie w chorego lekarstwo, potrawę; włudzał to zdanie w serce jego.
Włudzić się w kogo, wkraść się w taszę.
Wnętr, nie dobrze czy szczony koń. Cwik o kogutach.
Wodociąg, rurmus, pompa.
Wolanie, ci, którzy osiedli wole, to jest, nowe osady.
Wonianka (z zioł) p.
- Równianka.**
Woznik, koń. do wozu, karety.
Wrąb (w lesie) | wrąbanie. n. p. wrąb mu w lesie na budynki na opał pozwolono.
Wrąb wośku, krążek wośku.
Wrąb, wrąbka, karb, narzynanie.
Wrog, wyraża co złego jako to chorobe, zarażę &c.
Wrona (u becзки) dziura. n. p. beczkę na wronę postawił.
Wrzeczadz, tańcużek krótki u drzwi, abo zapora. n. p. zawrzeć na wrzeczadz; zemknąć wrzeczadz ze skobla.
Wrzedzienica, wrzód ciekący ustawnie, otwarty.
Włkopec, nazad, wstecz
Wspora, podpora. Wspora u mostu, poręcz.
Wstępień mąż, gotota w dom majątnoy żony wstępniący.
Wstępy, wstępna środa, popielcowa.
Wstępna niedziela, pierwsza postu.
Wstępna mowa, przedmo-

- mowa.
- Wstępna uczta, którą da-
ie wstępniący na god-
ność.
- Wstępna woyna, sama
polityczka.
- Wstępne; wstępne pie-
niądze, podarek. któ-
ry daie wstępniący do
cechu, kolegium, &c.
- Wstępnie z kim w szran-
ki, pojedynkuie.
- Wszczynam się za kim,
wymuię się za kogo.
- Wszędybył, wszędybył-
ski, wszędybyły, bie-
gas.
- Wzół, wzoly. *wszy*
gęsie, końskie, świnie.
- Wuyna, wuięka.
- Wul. wole.
- Wybiega ściana, dach, ro-
la; *wydaie się, występie,*
wykracza.
- Wybiegać się z czym,
uniknąć, uysć.
- Wybiegłość, wydatność
- Wyclić się, ozdrowieć.
- Wycwerki, rycwerki,
łamanie, strzepienie
głosu, trele, ztąd, Wy-
cwerkuie.
- Wyderek, wyderkaf, i.
jest, gdy kto daie pew-
ną sumnę, a tym czasem
nim się ta summa odda,
- trzymaj w onej sumie*
maiętność, z którey
pożytek bierze 2. Ku-
pno niedoskonałe, kie-
dy kupujący abo prze-
dający wymawiają so-
bie, iż, jeśli się im nie
spodoba, do swoiego
powróca.
- Wyderkowe prawo, *jest*
przedawac maiętność
zostawiając sobie pra-
wo i moc odkupienia.
- Wyderkuie, *wyderko-*
wym prawem kupuie,
nabywam, ztąd.
- Wyderkownik, wyder-
karz, wyderkowy,
Étc.
- Wygrzonąć, wygrześć,
zgrzebać co kiykiem,
łopatką, *Étc.*
- Wyiskrzyć, kogo, ogo-
łocić, ztąd wyiskrzyć
się.
- Wyuchtować skurę, *wy-*
prawić na iuchte, wy-
iuchtować kogo, ko-
mu zadek, obić.
- Wyklektać co na kim,
wymodz.
- Wykochać drzewo, wy-
chować, sprawić aby
buyno rosło.
- Wykochać się, *buyno u-*
rość. n. p. wykochało
się

- fię drzewo.
 Wykop, rów.
 Wykrącam n. p. na koniu, w tańcu, szablą &c. Wykręcam zaś, n. p. kiy zrak komu abo chustę mokrą.
 Wylgać urząd, poselstwo, udać się za posła, nie będąc im.
 Wyknać jaie, pośknąć, do szczętu wypić.
 Wylupek, wyreblak, orzech dożrzaty, który sam wypadaz czaszki.
 Wymaga się strzała, kula, &c. impet traci.
 Wymaga się rola, wyradza się, wysila się.
 Wypacza się, wypręża się, wychyla się ściana, &c.
 Wypłonić ziemię, zafiewaniem ustawicznym niewrodzayną uczynić.
 Wypowiedź, rozbrat,
 Wyprężam, co wychylam, wyginam.
 Wyprótek, który po śmierci matki wypróty z żywota, jako był Cesar.
 Wyreblak, p. Wylupek.
 Wyrobek, zarobek.
 Wyrocznica, miejsce wyrokow, n. p. W wyro-
- cznicy Bóg wyroki żydom, a czart poganom dawał.
 Wyrodziły grunt, wyrodziłe drzewo &c. wyrodzone.
 Wyroń, zroń, koń tak stary, że go po zębach poznać nie można.
 Wyrwa, szyderz, oszust, smyk.
 Wyrzezek rzezaniec.
 Wyszarknąć jaie miętko gotowane, z szelestem wypić.
 Wysep (ten) abo Wyspa (ta) ztąd wyspiarz, wyspiały.
 Wystrzelić działo, pistolet. 2. kulę z muszkietu. 3. zdroj z opoki wystrzelił: wytrysnął. 4. Wystrzelił z domu, uciekł.
 Wyfysam co z palca, zmyślam.
 Wyszczyniam głowę, rękę, wychylam.
 Wyszpocić gębę, wykrzywić.
 Wytarczka, wycieczka na nieprzyjaciela.
 Wytecz, wytykanie w polu. ztąd, Wytecznik, wytykacz.
 Wytrykusz, mający straż nad

- nad skarbami kościoła.*
 Wytrzeżcz, *człowiek o-*
czu dużych wypukłych.
 Wytwarzam się z czym,
wytwoornie co czynię.
 Wywołwam kogo na
 rękę. *wyzywam na po-*
jedynek.
 Wyż, wyża, wysokość.
 Wyżlin, wyżlina, *bydłę*
cy pyłk bez mięsa.
 Wzbić lud, zbuntować.
 Wzdać kogo o co, za co,
wydać dekret przeciw
komu.
 Wzd ymuię się za kim,
uymuię się.
Inne są Wiosnuię
 Włok, *prędko.* Współ-
 wieczny. Wszystkorod-
 na ziemia. Wtórorzędny
 Wygarbować kogo. Wy-
 jawia się komu. *sen, iści-*
się. Wyrozumny głos,
Śc.
 Z. Z.
 Z nieobaczka, z *niepo-*
strzeżenia, niespodzian-
nie.
 Za kaletę kogo wodzić,
 oszukiwać w pienią-
 dzach.
 Zabaczywam, zapomi-
 nam.
 Zabażyło mi się, zama-
 rzyło się, zachciało
 się.
 żabi krzek, są *nasiona*
ich. Skrzek zaś, to *sa-*
mo co skrzeczenie, rze-
gotanie.
 Zabijam komu za żywe,
n w. dokuczam *barzo.*
 Zabita śmierć. n. p. na
 zabita śmierć *zaflużył,*
na garło.
 Zaburzam, wzburzam.
 Zachwyceniem *ruszo-*
ny, kadukiem.
 Zaciąg f. zaciągnięcie z
miejsca na miejsce. n. p.
 cieśle do *snadniey (ze-*
go zaciągu drzewo
fiekierą ulżywaią. 2.
zamysł, przedsięwzię-
cie. n. p. zaciąg to
 wielki, ale daremny.
 3. *pańszczyzna wie-*
śniaków. n. zaciąg na
 pańskim odprawować
 4. *Werbunek.* n. p. za-
 ciąg woyska. *ztąd za-*
ciągowe. zaciężne
 woyska, zaciężnik,
 zaciężnik. *Śc.*
 Zaciekać. 1. *przecieka wo-*
da. 2. *oczy mu zacie-*
kły od uderzenia. t. i.
krwią nabiegły. 3. *bie-*
gę daleko n. p. pies za-
 zaięcem daleko za-
 ciekl.
 Zadać furmanowi *Śc.*
 dać zadatek.

Żadny, 'szpetny.

Żądnie go zowią; nie-
pięknie go przezwano.

Zadzierzg, zadzierg, wę-
zeł trudny do rozwią-
zania. zjadł Zadzier-
giem, zadzierzgam
rozdzierzgnąć.

Zadzierek. ranka zadarta.

Zagłobić, zaklinić.

Zagłówek, poduszka.

Zaiadłeś dług, odiadłeś,
tak zapik ś. r

Zakończam, zaostrzam.

Zakrawam Włocha, ży-
da &c. naśladowię, po-
chodzę na Włocha.

Załapić, zachwycić, za-
grabić.

Zalawiam na co, gonię
na co, na biedę, na
nieszczęście.

Zaletne, podarek zaletny.

Zakuła, klecha, bakalarz
na wsi

Zamierzchno mi w o-
czach, ciemno mi sta-
neto.

Zamraczam, cmię n. p.
chmura słońce zamro-
czyła.

Zamtuz, dom nierządny.

Zanadrze (to) sing. Za-
nadra (te) plur. pazu-
cha, zapazucha. n. p.
W zanadrzech, w za-
nadra, w pazuchę, w

zapazuchę! &c.

Zanadrzyfty, zanadra
szerokie mający

Zapad słońca, zachód.

Zaparstek, janie załegle.

Zaperzam się, biorę twarz
niewesołą, pochmurną,
gniewliwą.

Zapeziały (o zwierzę-
tach) zamilkły (o
płonkach) które stu-
szoney rosnąc nie do-
szły.

Zarwon. n. p. zarwone
nie wiem, komu ta-
kie fczęście, nie za-
zdrosne, zarwona taka
małpa, tak brzydka nie-
wiaśta.

Zarzecze, domy za rze-
ką tak zamóście, za-
błocie, zawiśle, za-
dzwinie, zaštole. tak
podławie, poddasze.
tak miedzymurze &c.

Zarzew (ta,) zarzewie
(to) węgle żarzyste,
żywe, z popiołem, abo,
w popiele.

Zastęp. 1. postłki żołnier-
skie przyjacielskie. 2. za-
stęp wału. rzecz sypa-
na dla ochrony, zastę-
ny robotników, żoł-
nierzy &c. n. p. Wy-
stawić przedbranny

Za-

zastęp; za zastępami	dom stary, obaliny.
• robotnicy robią.	Zgubieli, (ta) zguba.
Zastępów Bóg, <i>woy sk.</i>	Ziadł go. podobny do
Zaszczyt przyjacielski,	niego.
<i>sukkurs, posilki woien-</i>	Zieleń (ta) farba zielo-
<i>ne.</i>	na jakakolwiek.
Zaszczyty sypać, <i>rodzay</i>	Ziewaczka, <i>poziewanie</i>
<i>wałow.</i>	<i>zbytnie.</i>
Zbiera się wrzód, <i>ropi</i>	Zimnica, gorączka, zi-
<i>się, zbiera się dobrych</i>	łmna, trząśca, ograżka,
<i>ludzi, ubywa.</i>	febra.
Zbożny, pobożny.	Zimofradki, <i>owoce roz-</i>
Zdeb, zbik, kot dziki.	<i>małte nie rychło do-</i>
Zdużam, zdolam.	<i>żrzewaiące.</i>
Zdechł na grosz, na ła-	Zimowla żołnierska, <i>zi-</i>
koci, na nowiny <i>Est.</i>	<i>mowanie woy ska.</i>
<i>bardzo żąda.</i>	Zimożrzały, <i>późno do-</i>
Zdycha, umiera nad tą	<i>żrzewaiący.</i>
pracą, <i>zawsze nad nią</i>	Ziołoźwierz, czuło zioł,
<i>siedzi, pilnuje jej.</i>	<i>ziele czuiące jako</i>
Zębaty człowiek, <i>n. w.</i>	<i>zwierz, mające natu-</i>
<i>swarliniey.</i>	<i>rę i ziela i zwierza.</i>
Zębate piśmo, <i>trudne do</i>	Złaynik, złanik, <i>miesz-</i>
<i>zrozumienia.</i>	<i>niec z różnego rodza-</i>
żelw, żelwica, żółwica,	<i>iu bestyi.</i>
<i>świeść, siostra męża.</i>	Złod, pada, <i>deszcz z śnie-</i>
żemla, chleb pszenny.	<i>giem pomieszany.</i>
żeńca, żniwacz, żni-	Zamieśnik, zdrajca.
<i>wiarz.</i>	Zmigrosz, żminda, ską-
żenin, żeński sprzęt.	<i>py.</i>
żerzec, żerca, dziewo-	Zmijowiec (kamień)
śląb, swat.	który jad wyciąga.
Zgliźcze, zgorzelina,	Zmówiny, zrękowiny,
zgorzelisko. <i>mieysce</i>	<i>zaręczyny.</i>
<i>pożaru.</i>	Zmrózek, zmurek,
Zgnilki, domiszczko,	mżyk, mżytek, ślepa
	bab-

babka, (gra taka.)	ca.
Znamie Niebieskie, zadyak.	Zwarzyć żelazo, kilka sztuk w jedno skować.
Znamie przyrodzone, blizna.	Zwężyć, spachać, poczuc wężem.
Znóy, pot. ztąd znoię się	Zwołę, zezwalam. ztąd zwolenie.
Zoła, lużyny, popioł wywarzony niezgodny.	Zwolennik, naśladowca. uczeń.
żołądki (po proflu), gniewam się.	Zwora. spona 2. Sfora dla psów.
żoldak, który nie gruntu, lecz za żold służy, ztąd żoldowanie, żoldactwo. żoldowy, żolduie.	Zwiozło mu się, poszło mu to bez kary.
żoltarz, psalterz.	Zwycięczyzna, prawo zwycięskie.
żóraw woienny, machina, którą kamienie duże ciskano do muru.	Zydló, żywność.
żucham, żuchlę, żuie.	Zywocina, żywa rzecz jakakolwiek.
żuchel (ten) kęs.	Zygielgarn, nici do pakowania.
żuchwa, czelust w gębie.	Zywnie, dziwnie, bardzo.
Zuchwała. 1. zuchwalość 2. zuchwalca.	Zywoploń, żywonioś, żywa płonka abo ziela, do którego gdy człek przystąpi, liścia zbiera a gdy odstąpi, wnet się rozwia, dotknięcie, z liści się ogalaca.
Zuczam, przyuczam ztąd zuczam się.	
Zużka, tyżka żelazna z karkami.	
Zufka, zupa, bulion.	
Zwayca, zwadzca, zwad	

BIBLIOTHECA
VNI^{ERSITATIS} CRACOVIAE
CRACOVIAE

2